

Előfizetési árak:
 Egész évre . 20 kor. — fill.
 Félévre . . 10 > — >
 Negyedévre . 5 > — >
 Egy óra . . 1 > 70 >
 Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével
 szemben,
 havá az előfizetések és a
 lap szétküldésére vonatkozó
 felvilágosítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 havá a lap szellemi részé-
 illető minden közlemény in-
 tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Március idusán.

Pécs, 1900. március 14.

Ötvenkét év pergott le az örökkévalóság végtelen sorozatában a magyar szabadság születésének napja, 1848. március 15-ike óta s a nemzet ismét készül hálás kegyelettel megülni azok emlékét, a kik lángoló lelkesedéssel azon a napon beleoltották a márciusi nagy eszmék: a szabadság, egyenlőség, testvériség kultuszát milliók lelkébe.

De hát vajjon megfelelő-e az ünnepelés módja ama nap nagy jelentőségének? Más nemzetek történelmük fordulópontjait nemzeti ünnepekké teszik, nálunk csak a nép ünnepel, az állam, mely itt mindig ellentétbe helyezkedik a nép érületével, egy másodrendű történelmi nevezetességgel bíró napot iktatott be a törvénybe nemzeti ünnepül, mintegy ezzel is dokumentálván, hogy még a kegyelet megnyilatkozásában sem ért egyet soha a néppel.

Pedig a március 15-iki nemzeti fölbuzdulásból indult ki a dicső negyvennyolcnak minden nagy alkotása, mert az a fölbuzdulás adta meg a nemzet követeléseinek azt az elemi erőt, a mely elől a hatalom ki nem térhetett s kénytelen volt belenyugodni azok megvalósításába.

Március 15-ikén született újra nemzetünk, ezen a napon lett szabaddá Ma-

gyarországon az ember, a nemzet tagjává a jobbjá, egyenlővé a törvény előtt mindenki születési, vallási és nemzetiségi különbség nélkül. Szabaddá lett a szó és a gondolat, az érzés és az eszme. Gyűlésen, egyesületben és sajtóban nyög nélkül működhetett az emberszeretet és honfihűség. Szabaddá lett a föld, az ipar, a munka és a vállalkozás; adó és közteher alól nem lett kiváltsága senkinek.

Igaz alkotmánya lett a magyar nemzetnek. A kormány tagjai felelősek. Köztisztviselővé lehet mindenki. Az országgyűlés tagjainak megválasztásában joggal határoz mindenki, nemcsak a régi nemes. Így született újra hazánk, ily fenséges alakban lépett be újra a magyar birodalom a szabad államok sorába.

Március 15-ének napja volt az újjászületés napja.

De jöttek a megpróbáltatás nehéz napjai s ezek közül nem az idegen hatalom zsarnoki kényuraságának napjai voltak a legveszedelmesebbek az újjászületett magyar nemzetre nézve. Sokkal vészteresebbek voltak azok a napok, mikor az elernyedt, méltatlan utódek maguk kezdték elalkudni a népnak, a nemzetnek kivívott jogait s hazug papiros alkotmány fejében fölfaldozták állami önállóságunk legértékesebb gyöngyeit.

És hogy ezt megtehessék, visszafej-

lesztették a dicső márciusi eszméket; a szabadság lángoló szeretetének helyébe ültették a meghunyászkodó szelgalelkűséget, a testvériséget az anyagi érdek és kapzsiság fölkeltésével olték ki az emberek lelkületéből, az egyenlőség arculcsapásával új válaszfalakat emeltek ember és ember közé, kitüntetések, nemesség és főnemesi címek áruba bocsátásával visszaidézték a legsötétebb középkor buta fölfogását, a mely szolgának tekintette az egyiket, úrnak, előkelőnek a másikat, csupán azért, mert palotában született emez, kunyhóban amaz.

S mivé tették március 15-ének egyik legdicsőbb alkotását, a szó és gondolat szabadságát? Behozták az előleges cenzuránál százszorta rosszabb elnyomását a kész sajtótermékek terjesztésének. A póstát, az utolsó falusi bírót is mindenható úrrá tették a szellemi termékek fölött s előleges hatósági engedélytől tették függővé a sajtó termékeinek terjesztését.

A szabadság, egyenlőség, testvériség már mint jelszó sem szerepel többé, mást iktattak helyébe: a jog, törvény és igazságot. Szép ez is, ha valóság lenne; de hát ez is csak jelszó, mert nem elég ennek megvalósítására a reakcionárius rendeletek enyhébb kezelése; azok föltétlen eltörlése szükséges ehhez. Nem valósul meg addig a jog, törvény, igazság uralma,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Parfümös történetek.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
 Írta: Horkai Elemér.

A negyvenéves szép mama, valamelyik bálterem sima parkettjén lejtette a táncot, s míg az illatos, kábitó légkörben bágyadt tekintetű szemei még egyszer kacéran villantak meg, boldogan, szinte valami jóleső ledérséggel simult táncosához. Még egyszer fiatal akart lenni. Kacagott a legbanálisabb bókoken, mulatott a legújabb párisi pletykákon s izzó ajkakkal szüresítte a habzó pezsgőt, vékony, mesésen vékony poharakból.

Sőt midőn a tánc hevében a zene andalító dallamaitól tovaragadva táncosa talán csupa megszokásból erősebben szorította meg a kezét, különös, szinte követelő erővel szorította vissza azt az izmos férfi kezét, s valami sokat mondó vágyakozó tekintettel nézett a férfire, ki zavarodottan fordította el a fejét, kerülte azt a vágyakozó tekintetet, mintha azt akarta volna mondani:

— Bocsánat asszonyom! Tévedtem!

Az ötvenéves papa, a sima követségi attasé, ki pompasan sikerült parókájával alig nézett ki többnek negyven évesnél, nem táncolt. Sajátságos tettetett blazirtsággal, megvető mosolylyal nézte a keringő párokat, s adta azt, ki megveti az ilyen gyerekes szóra-

kozást, de világért sem árulta volna el, hogy roszakatag tagjai képtelenek lennének tán egyetlen tánc lépésre is. Nem akarta beismerni, azt, mi hideg vonásu, szinte merev arcáról rítt le, nem akarta bevallani önmaga előtt sem, hogy zajos ifjusága csakhamar kiélt ruévá tette s tán maga is elhitte, hogy tartózkodása a táncról csupán diplomata voltának az eredménye. Csakhamar búcsút mondott a tündöklő bálteremnek s a kártyázó »öreg« urak közé vegyült, kik között természetesen ő volt a »legfiatalabb.«

S míg a mama a sima parketten szinte eszelős kitartással, önfelédtt kacérsággal igyekezett visszahódítani udvarlóját s még egyszer visszavarázsolni az elmúlt évek kéjes boldogságát — míg a papa az örökifjú emberek tettetett, erőltetett ruganyosságával hajolt ide-oda a kártyázó »öreg« urak felé s fiatalos hévvel, ajkain azzal az odatagyott stereotip mosolylyal, mindenkinek kellemeset igyekezett mondani, addig a kis tizenégyéves Clarisse, otthon ült a pazar fényvel berendezett ebédlő nagy asztalánál s valami serdülő lányoknak való meséskönyv fölé hajolt.

Főléje hajolt, de nem olvasott. Csodás világ ez, melyben a gondos szülők — tán a maguk teslett életükből okulva — gyermekmesét nyomnak kezébe a serdülő leánynak, ki azalatt, míg a tündérregék könyve fekszik előtte, elgondolkozik kora érett agyával azon dolgokon, melyeket tudnia nem szabadna, sejtellemmel teli lelke elkalandozik oda abba a világba, melynek förtelmeit eltakarja előle

ártatlan lelkének idealizmusa, de melyről valami csodás, leküzdhetlen izgatottsággal sejti . . . nem . . . tudja, hogy a világ az, a melyben a felnőtt emberek élnek, a papa, a mama s az a sok szép, előkelő bácsi, kik nem is oly rég még mind a mama körül forogtak, s most csodálatosképen mind elmaradtak a háztól.

Clarisse egy darabig elgondolkozva bámul a villanylámpa hideg, merev fényébe s aztán unatkozva tekint körül.

A kis leány egyszerre összecsapja a meséskönyvet, mely úgy esik le a földre, hogy lapjai szertehullanak, aztán valami csodás hatalmu, láthatlan erőttől ösztönözve, gyors léptekkel halad át a szobákon.

Az egyik ajtó előtt — melyet nehéz bársony kárpit takar el, egy pillanatra megáll, de aztán hirtelen mozdulattal kinyitja az ajtót. Szinte megcsapja az onnan kitóduló nehéz illat, szemével alig tudja áthatni azt a vörhenyes félhomályt, mely az egész szobát előnti.

Lassan, óvatosan halad befelé s abban a szokatlan félhomályban egyszerre csak megbotlik a nehéz szmirna szőnyegen s halk sikolylyal esik a kerevet puha párnái közé.

Szinte kábulva fekve marad egy darabig . . .

Finom metszésű, előkelő arcán valami őszinte csodálat kifejezése tükröződik vissza, mely önkéntelen arckifejezés még bájosabbá teszi azt az üde gyermekarcot. Szőke, leeresztett hajfonata művészi hullámokban ömlik el vállain, s e pillanatban úgy néz ki e gyermek,

mig vissza nem állítjuk a negyvennyolcas törvényt a maga eredeti tisztaságában: a teljesen szabad sajtót, ennek kinövésai ellen pedig az esküdtszékét minden sajtóvétségre.

Nagy okuk van hát a hatalom birtekosainak nem ünnepelni március idusát, mert minden ténykedésük meghazudtolja azokat a dicső eszméket, a melyek azon napon életre keltek; de éppen ezért kötszeresen kötelessége a népnek szent kegyelettel áldozni e nap emlékének, mert a szabadság, egyenlőség, testvériség még megvalósításra vár, megváltatani azonban csak a milliók elszánt kitartásával, lángoló lelkesedésével, vállvetett munkájával lehet.

Emlékezzünk tehát a dicső márciusi napra! A hű emlékezésből megszületik majd az az elszántság, az a fenséges erény, a mely eltölté őseink lelkét akkors a mely kivívta a 48-ki alkotásokat.

Az az elszántság és az az erény javítja meg majd jelenünket s teszi dicsővé jövőnket.

Hírek.

Pécs, 1900. márc. 14.

1848. március 15.

Ez az a nap, melyen a nemzet háromszázados elnyomatás után először lélekzett fel szabadon, melyen a bilincsből vert szabad szó és gondolat visszanyerte szárnyalását és a nemzet testestől-lelkéstől szabad lett! Szabad, de nem vér árán, miként más nemzetek, hanem pusztán a szó hatalmával, békés meg egyezés útján. Dobogott már a nemzet szíve, hevesebben vert, mint annak előtte; készült a nagyszerű küzdelemre s csak várt a pillanatra, mely ereiben a vért fölkorbaölelje, hogy visszaszerezze jogait, szabadságát. S közelgett! Párisban kiütlött a forradalom s rá egész Európában hasonlóval felelt. Inogtak a büszke fejedelmi trónok! A tavaszi fuvallom lengette a szabadság zászlóit s nálunk is kibontották a pesti ifjak március 15-én.

mintha Praxiteles vésője vagy Michelangelo ecsetje alól kikerült »Ártatlanság« volna.

S amint bágyadt tekintetét lassan, fáradtan jartatja végig a berendezés minden tárgyán, érdeklődve kezd figyelni. Leköti figyelmét az a halavány rózsaszínű, sejtelmes fényt terjesztő lámpa, melyről valóban nem tudja, miért ég ily misztikusan csekély lánggal, szinte nevetségeseknek tetszenek neki azok a falra aggatott furcsa képek, apró csecsebecsék, melyeknek semmi értékük sincs, de melyek mindegyike el tudna mondani egy-egy lejezetet a boldogító, bűnös szerelem regényéből.

Kacérul, rendszertelen alakban felaggatott apró legyezők, dróton lengő papír-pillangók fejezik be a faldiszt, melyek oly igényteleneknek látszanak s melyeknek mégis oly gyönyörűen csillognak papírszárnyai a vörhenyes fényben, mintha csak egyetlen ennek a kis leánynak meséskönyvéből röpködtek volna oda a falra.

S midőn a négy fal mi látni valót sem mutat, folytatja szemeivel a kutatást, tekintete odatéved arra a kis rokokó íróasztalra, mely mintha felhőkbe volna burkolva, úgy áll ott a nehéz csipkefüggöny mögött. Az íróasztalon valami furcsa, bizarr művészettel festett falképek áll a mama arcképe, melyen Clarisse szemei gyönyörködve akadnak meg.

Mégis csak szép asszony a mama. Remekszabású, nehéz brokát ruhájának dekoltagejéből vakító fehérséggel tűnik elő az a gyönyörű test, a nyak, mintha szobrász műremek lenne, a maga előkelő magas s mégis formás

Mig Pozsonyban a Tek. Karok és Rendek folyton csak tanácskoztak, addig Pesten néhány lelkes ifja kikiáltotta a szabadságot. Letépték a nemzet kezéről a bilincset, visszaadták a népnek az imádott szabadságot, melyért már annyian küzdöttek, annyian ontottak vért, de mit mindaddig visszaszerezni nem tudtak. És a lelkes ifjak a szó hatalmával küzdötték azt vissza!

Látom lelki szememmel, mint teszik szabaddá a sajtót, a nemzet mindenét, mint tépik le róla a visszamaradás, a szellemi sötétség s a nemzeti elkorcsosulás rettentő átkát: a cenzurát. Petőfi kimondotta a szót: »nincs cenzor« s azóta születettek a gondolatok, szárnyalhatott az eszme, a szó büszkén, szabadon.

Hallom őket, a mint beszélnek a néphez, szép lelkesítő szavakat, nem előre kigondolt, mesterkelt beszédeket, hanem olyanokat, melyeket a nagyszerű pillanatok szülnék, minők a szívből fakadnak.

Csodálatos varázst gyakoroltak a népre ezek a nemzet örökön felejtethetetlen márciusi ifjai. Valóságos önkivületbe ejtették a nemzetet, maguk után vonva azt, mintegy zúgó fürgeteg, mely minden útjába eső akadályt kész maga előtt elsöpörni. Örült, ujongott a nemzet, tombolt szabadságában, érezte a pillanatot nagyszerűségét, tudta, hogy mit nyert e napon, érezte annak nagy horderejét.

Majd e mámort egy rövid korszak követte, dicsőséges harcokkal tele, mik ma már meseszamba mennek. A mythosok csodás eseményei ujultak meg, midőn egy maroknyi nemzet, hogy megvédje az apai szerzett földet, az ősi jog biztosította szabadságot, szembeállt óriási ellenével küzd és győz, dicsőségről dicsőségre hág!

Harcosok voltak ezek, kik danelva mentek a halál mezejére, hol a tanulatlan hővédekéből mesehirű hősök, hadvezéreikből félistenek lettek, pedig csak egy jelszavuk volt: »Előre«, csak egy jelszó állott a harci lobogókon: »Éljen a haza!»

Eztán elestek a hősi küzdelemben, vérükkel pecsételvén meg a: »szabadság, testvériség és egyenlőség szent ígeit.« (—af.)

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

voltában méltó folytatása annak a klasszikus metszetű arcnak, mely fölé dus hajkorona für, tei vonnak keretet. Csupán a kép szemeiben azokban a csillogó, mély tűzű szemekben ég valami vágyakozó tekintet, mely kacérrá, ledérré teszi az egész arcot.

S Clarisse büszkeséggel nézi azt az arcképet, szeretettel részletezi minden vonását s végre is arra a következtetésre jut, hogy az ő mamája, ki e pillanatban Páris egyik legelőkelőbb báltermében mulat, mégis csak szép, nagyon szép asszony . . .

Nem is csoda, ha annyian udvarolnak a mamának. körülrajongják s annyira elfoglalják, hogy csak nagyon ritkán ér rá a kis Clarisse-szal foglalkozni.

Képzeteiben egymás után maga elé varázsolja a mama udvarlót s amint végignulnak előtte az előkelő örökké illatos gavalérok, eszébe jut Gaszton bácsi is . . . s itt egy pillanatra megáll gondolatmenete . . . Önkéntelenül is mosolyra húzódik a szája . . . De hogy is ne, mikor Gaszton bácsi olyan komikus ember.

Egy napra emlékszik, midőn ő már járt annak a szobának a küszöbén, melyben most a puha kereveten hevert . . .

Magára hagyták úgy, mint most, de akkor itthon volt a mama is. Hiába kereste a mamát, míg végre ebbe a szagos szobába nyitott be . . . s akkor . . . (most is kacagnia kell, ha rágondol) valami nagyon furcsát látott.

A mama, mint egy szép szobor, büszkén,

Naptrend 1900. március 15-én.

Naptár: csütörtök, márc. 15. — Róm. kath.: Longin. — Prot.: Longin. — Görög-kel.: (márc. 2.) Hezich — Zsidó: Purim 14. — Nap két 6 óra 15 perckor; nyugszik 6 óra 4 perckor. — Hold két 4 óra 55 perckor délután; nyugszik 5 óra 26 perckor reggel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös, szeles idő, helyenkint csapadék várható

Jogászok március tizenötödiki ünnepélye a Vigadóban 6 órakor.

Társasvacsorák március tizenötödike megünneplései a »Hétféjdelem«-ben, a »Korona«-ban, a »Petőfi« vendéglőben.

A petőfi-kör márciusi ünnepélye a Scholz-féle vendéglőben.

Színház: »Dobó Katica«, színmű.

— (A pécsi Kath. Kör) legközelebbi felolvasó-estélye nem szombaton, hanem *vasárnap lesz*, még pedig az eddigi szokástól eltérőleg, nem délután, hanem *esti 8 órakor*. Kezdetben úgy volt, hogy a missiók vasárnap kezdődnek, azért tette át a rendezőség a felolvasó estélyt szombatra; most azonban úgy alakultak a körülmények, hogy a missiókat az összes templomokban már szombaton d. u. 5 órakor kezdik meg, épen abban az órában, melyben az estélynek kezdődnie kellett volna. Hogy tehát összeütközés ne legyen s a közönség a missziókon is részt vehessen, a felolvasáson is jelen lehessen, jónak látta a rendezőség, az ünnepély idejét *vasárnapra* tenni vissza; mivel pedig minden nap délutánján 5 és 6 óra között lesznek misszió-ajtatosságok, a felolvasó-estély kezdete nem félhatkor, hanem *este 8 órakor* lesz. A programot legközelebb hozzuk.

— (Zsínkó István mellszobra.)

Elejétől kezdve azt a meggyőződésünket hirdettük, hogy a páratlan tiszteletben álló, ma már — igaz lelki fájdalomunkra — csak boldog emlékü főpaprak nevét szoborban kell megörökíteni, ha illő és méltó formában akarunk kifejezést annak a rajongásszerű tiszteletnek, melylyel érenyeiket csodáltuk; annak a példátlan ragaszkodásnak, melylyel iránta voltunk és vagyunk, ha nemcsak nevét, hanem a mi hányat és elismerésünket is át akarjuk száraz kiegyenesedve állt a budoár közepén, de arcán vidám, engedékeny mosoly játszadozott s a mama lábainál valami lehetetlen poséban Gaston bácsi térdelt s forrón csókolta a mama kezét.

Clarisse, amint újra elgondolta ezt a jelenetet felkacagott, aztán lassan összezavarodtak a gondolatai, pillái olomsúlylyal nehezedtek szeméire s néhány perc múlva mély álomba merült.

E pillanatban, mintha varázstűtőre történt volna, a szobában levő amorettek pajzán mosolylyal csókot dobtak egymásnak, azok a falon függő csecsebecsék vad táncot kezdtek járni a szobában, míg az az arany szárnyu papirlepke, sajtáságos állhatatlansággal röpködött ide-oda.

A budoár minden butorából kiáradó kábitó, bűnös szerelemre ingerlő illat nehezézte Clarisse lélegzetét, mely rendetlenül szakadozottá lett, mint valami szerelemre vágyódó ledér asszony lihegése . . . A kis leány fel akart ugrani arról a pamagról, de minden tagját elszibbasztotta az a csodás felvilági illat.

S mint tovább fekvé figyelemmel kísérte az állhatatlan pillangó röpködését, az az arckép is meglevenedett ott a kis rokokó íróasztalon s Clarisse szép mamája, mintha szellő szárnyán menne, odaperdült a szoba közepére s ott állt meg fejedelmi alakja, azzal az engedékeny, olvatag mosolylyal úgy, mint akkor. Azon a nehéz szmirna szőnyegen pedig, melyen most Clarisse ernyedten alálógó, pa-

maztatni az utódokra. S örömmel konstatáljuk, hogy ez az eszme mindjobban terjed; hogy mind inkább szaporodik azoknak az ideálisan gondolkodó embereknek a száma, a kik a nagy embernek a dicsőítésére a szürke alapítványt nem tartják elégségesnek. Csak nem régen adtunk hírt arról a 200 koronás adományról, melyet ezen célra juttattak a végrehajtó-bizottsághoz; legujabban pedig *Pozsgay József* kanonok 50 koronát küldött azon megjegyzéssel, hogy ezen „összegnek jelentékeny felemelését fenntartja azon esetre, ha a *Zsínkó-émlék szobor-műben fog megvalósulni.*” Erős a mi hitünk, hogy nemsokára megvalósul lelkünk szép álma: díszes mellszobor fogja jelezni, hogy mily nagy embere volt Pécsnek *Zsínkó* kanonok; mily önzetlenül tudott lelkesedni az emberszeretet ideáljáért; s hogy meg tudtuk érteni az ő nagyságát, megbecsülni és megtisztelni az ő hervadhatatlan érdemeit.

— **(A közegészségügyi bizottság ülése.)** A közegészségügyi bizottság f. hó 16-án, holnapután, pénteken délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart, hogy többrendbeli folyóügyet intézzen el.

— **(Bulletin a vizről.)** A főmérnöki hivatal a *Tettye* forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a *tettyei* forrás vizszolgáltató képessége f. hó 17-én reggel 1515 köbméter.

— **(Belti tűz.)** Ma délből a városházi toronyharang déli harangszavát félbeszakította a tűzjelző kongatás s néhány pillanat múlva trombitálva robbant végig a városi és önkéntes tűzoltóság szivattyui a főutcán. *Fichtl Ignác* pécsi kereskedő *Kossuth* utca 4. szám alatti boltjában támadt a tűz. Délből bezárták az üzletet s ekkor történt, hogy a fűtve levő kályhából egy szikra a kályha előtti fászsákra esett s meggyújtotta a zsákokat. A kituduló füstre figyelmessé lettek a járókelők, kik aztán telefonon értesítették a tűzoltóságot, mely *Oberhammer Antal* tb. főkapitány, tűzoltó főparancsnok vezetése mellett *mihályi* lábai pihentek meg, ott térdelt *Gaszton* bácsi s forrón szenvedélyesen csókolta a mama kezét.

S a mama most nem maradt oly mozdulatlanul, mint akkor, hanem intett *Gaszton* bácsinak, hogy keljen fel, megsimította az arcát, aztán halk alig hallható sikolylyal dőlt a karjaiba.

Gaszton bácsi, bevült tűzben égő arccal, lázasan, szerelmeszavakat sugott a szép mama fülébe, ki úgy nézett e pillanatban az előtte álló férfire, ahogy még *Clarisse* sohasem látta nézni a mamát. *Gaszton* bácsi egyre közelebb, közelebb hajolt a mama arcához, csókjaival halmozta el a homlokát, arcát, nyakát s aztán . . . aztán egy halk sikolylyal *Clarisse* felébradt . . .

. . . Révetegen álmos szemekkel tekintett körül a vörhenyes félhomályban s csodálkozva nézte, hogy minden mily csendes, nyugodt a budoárban, még az az állhatatlanul röpködő pillangó is úgy áll ott a falon, mintha gombostűvel szurták volna oda aranyos, papír szárnyait.

Aztán megint kacagni kezd a kis leány ártatlan lelkének egész üdeségével, mert eszébe jutott a komikus *Gaszton* bácsi, kiről még ma sem tudja, miért térdelt ott olyan furcsa szemeket vetve a szép mama előtt . . .

Majd megtudja, megérti ezt az ártatlan boldog kis *Clarisse*, ha majd ő is arról a bálról tér haza, melyben a szép mama most boldogan, szinte valami jóleső ledérséggel simul a táncosához . . .

rább a helyszínen termelt s bezúzva a boltajtókat, rövid idő alatt eloltotta a tüzet, mely lényegtelen károkat okozott.

— **(Uj törvényszéki bíró.)** *Jankó János*, nagykatai járásbírósi albíró, a kaposvári királyi törvényszékhez bírónak kinevezetett.

— **(Mikor a színészt sorozzák.)** Az utolsó napokban nagy volt a druk a bohémek kompániájában, drukoltak *Sebestyén Gézáért*, a kit bizony csak egy csepp hiba, hogy el nem vitték katonának. De azért legjobban mégis *Sebestyén Géza* drukolt, mert hiába, csak jobb a deszkákon masirozni, mint a gyakorlótéren execirozni és inkább írja fel a késésért a színészembert az ügyelő, mint veresse vasra a szakaszvezető. *Sebestyén* barátunk a *Lear* király előadása után vonatra állt és sietett *Dombóvárra*, a hol sor alá állították másnap reggel. Remegett a szegény, mint a nyárfalevél.

— Mit remeg? — kérde tőle a szigorú arcú katonaeorvos. — Hisz megszokhatta a színpadon, hogy nézik.

Sebestyén elhalóan rebegte:

— Ha a színpadon remegek, akkor az azért történik, mert félek, hogy a közönség nem vesz be, de most az egyszer azért remegek, mert félek, hogy bevesznek.

A szigorú arcú katonaeorvos ravaszul mosolygott:

— Melyik színtársulatnál színészkedik?

— Tiszaynál Pécsen.

— No, hát menjen vissza Tiszayhoz Pécsre! Untauglich! . . .

— **(Elvezett cégtábla.)** *Deutsch Adolf* *Majláth*-téri lakos, szabómester bejelentette ma a rendőrségnél, hogy szabóüzletének cégtáblája elveszett. Nem hiszi hogy az éjszakai nagy szél verte volna le a cégtáblát, melyet azután valaki elvitt, hanem azt tartja, hogy tolvajnak kellett ellepnie a cégtáblát. A rendőrségnél megindították a nyomozást az elveszett cégtábla után.

— **(Betörés.)** *Weisz Frigyes*, felső-nánai lakos lakásába a minap az ablakon át betörték. A betörést a helyi viszonyokkal ismerős egyén követhette el, a ki egyenesen a nyitvalevő szekrénynek ment s annak fiókjából az ott levő pénzt, mintegy husz forintot, elemelvén, az ablakon kimászott és eltűnt. Hogy kivolt, még eddig nem tudják.

— **(Misszió a Ferencrendiek-mél.)** A pécsi Ferencrendiek templomában f. hó 17-én kezdődik és f. hó 26-ig tart a szent misszió. Szombaton f. hó 17-én este 6 órakor érkeznek a missziót tartó dominikanus atyák a templomba s tartatik az első szentbeszéd. És naponként félnyolckor s délután 5 órakor kezdődnek az ájtatosságok. Két vasárnap, f. hó 18-án és 25-én féltíz órakor a művelt közönség számára tartatik beszéd, ugynevezett „conferencia.” Folyó hó 26-án reggel 8 órakor lesz a missziót befejező bucsu-ünnep.

— **(Tisztviselők a fegyvergyakorlaton.)** Sokszor volt már arról szó, hogy a megyei és városi hatósági tisztviselők azon a címen, hogy hivatalokban nélkülözhetetlenek s hogy hamarosan nem lehet őket helyettesíteni, fel kell menteni a fegyvergyakorlatok alól. Most a belügyminiszter értesítette a törvényhatóságokat, hogy a jövőben ilyen kifogásokat nem

fogad el s ezen a címen senkit sem ment fel a fegyvergyakorlatok kötelezettsége alól. Egyben megküldi azon tisztviselők névsorát, akiket augusztus hóban fegyvergyakorlatra behívják, hogy a törvényhatóságok előre gondoskodhassanak azok helyetteseiről.

— **(A női énekkar hódítása.)** Az a nagy siker, melyet a női énekkar s ennek kitűnő tagja, *Károlyi Sándorné* úrhölgy a pécsi katolikus kör vasárnapi estélyén elértek, arra indította a „Pécsi Zenekedvelők Egyesületét”, hogy a *Stehle*-féle „*Vineta*” megismertetésére kérje fel az előadókat, akik közreműködésüket meg is ígérték s így a zenekedvelők programja egy gyönyörű számmal gazdagabb lesz. Ez a szerzemény valódi zenei gyöngy, alt solo, négyes hangú női énekkar kíséretével, mely pianissimojával *Hoff Rihárd* új karmester betanítása mellett az énekművészet magaslatán áll, *Károlyi Sándorné* úrhölgy brilláns hangja pedig olyan teljében érvényesül, mintha csak annak számára volna teremtve. A hangverseny március 16-án este 8 órakor lesz a Vigadó nagytermében.

— **(Tűz.)** Hosszuhelény határában a napokban egyik odaváló gazda házikója kigyuladt, de szerencsére sikerült a hazbelieknek még idejekorán eloltani a tüzet, úgy hogy a háztetőnek csupán egy csekély része égett le. Hogy a tüzet mi okozta, azt eddig még nem tudni.

— **(Március Idusa.)** A sajtószabadság kivívásának évfordulóját, március Idusát a helybeli jogászok hazafias ünnepély rendezésével ülik meg, mely március 15-én délután fél hat órakor kezdődik a Vigadóban. Az ünnepély műsora a következő: „*Talpra magyar!*”, szavalja *Végh József* joghallgató. „*Ünnepi beszéd*”, tartja *Liebhart József* joghallgató. „*Március tizenötödikén*”, *Ábrányi* János joghallgató. Chopin a) *Nocturne*, VIII. op. 27. — b) *Ballade*, II. op. 38. zongorán előadja *Buday Dezső* joghallgató. „*Március tizenöt*”, írta és felolvassa *Jeszenszky Mihály* joghallgató. „*Március Idusán*”, *Dömötör Györgytől*, szavalja *Rihmer Oszkár* joghallgató s végül a *Szózat*, éneklie a Női Dalárdával a Pécsi Dalárda.

— **(Uj alügyész.)** *Boross Dezső* dr., mohácsi járásbírósi albíró, a kassai királyi ügyászséghez alügyészszé kinevezetett.

— **(Veszedelemes ház.)** Ma délután két órakor az alsóbalokány utca 18-ik számú ház lakói nagy riadalom közben kezdtek a lakásukból kifelé hurcolkodni. A ház falai ugyanis már napok óta meg voltak repedezve s ma az alapzata és a padló is repedezett. A rendőrségnek is tudomására jutott a dolog s helyszíni szemle után meg is állapították, hogy a házban lakni veszedelemes s míg jókarba nem helyezik, a lakóknak ki kell hurcolkodni. A ház alatt boltozatlan pince van, ez okozta a veszedelmet.

— **(Kinevezések.)** A m. kir. pénzügyminiszter *Vilcsék József* nagylétai és *Banovszky Gyula* barcsi dohánybevaltó hivatali kezelőket VIII. fizetési osztálybeli dohánybevaltó hivatali kezelőkké nevezte ki.

— **(Eljegyzés.)** *Lázár Izsó* Keszthelyről eljegyezte *Kohn Miksa* kaposvári kereskedő leányát, *Rózát*.

— **(Apad a Duna.)** A Duna folyam, mely tegnapelőtt a felsővidéki olvadások folytán Mohácsnál negyven centiméternyit áradt,

mig vissza nem állítjuk a negyvennyolcas törvényt a maga eredeti tisztaságában: a teljesen szabad sajtót, ennek kinövéséi ellen pedig az esküdtszéket minden sajtóvétségre.

Nagy okuk van hát a hatalom birtokosainak nem ünnepelni március idusát, mert minden ténykedésük meghazudtolja azokat a dicső eszméket, a melyek azon napon életre kelttek; de éppen ezért kétszeresen kötelessége a népnek szent kegyelettel áldozni e nap emlékének, mert a szabadság, egyenlőség, testvériség még megvalósításra vár megvátósítani azonban csak a milliók elszánt kitartásával, lángoló lelkesedésével, vállvetett munkájával lehet.

Emlékezzünk tehát a dicső márciusi napra! A hű emlékezésből megszületik majd az az elszántság, az a fenséges erény, a mely eltölté őseink lelkét akkors a mely kivívta a 48-ki alkotásokat.

Az az elszántság és az az erény javítja meg majd jelenünket s teszi dicsővé jövőnket.

Hirek.

Pécs, 1900. márc. 14.

1848. március 15.

Ez az a nap, melyen a nemzet háromszázados elnyomatás után először lélezett fel szabadon, melyen a bilincsből vert szabad szó és gondolat visszanyerte szárnyalását és a nemzet testestől-lelkestől szabad lett! Szabad, de nem vér árán, miként más nemzetek, hanem pusztán a szó hatalmával, békés meg egyezés útján. Dobogott már a nemzet szíve, hevesebben vert, mint annak előtte; készült a nagyszerű küzdelemre s csak várt a pillanatra, mely ereiben a vért fölkorbaesolja, hogy visszazereze jogait, szabadságát. S közelgett! Párisban kiűtött a forradalom s rá egész Európában hasonlóval felelt. Inogtak a büszke fejedelmi trónok! A tavaszi fuvalom lengeté a szabadság zászlóit s nálunk is kibontották a pesti ifjak március 15-én.

mintha Praxiteles vésője vagy Michelangelo ecsetje alól kikerült »Ártatlanság« volna.

S amint bágyadt tekintetét lassan, fáradtan jártatja végig a berendezés minden tárgyán, érdeklődve kezd figyelni. Leköti figyelmét az a halvány rózsaszínű, sejtelmes fényt terjesztő lámpa, melyről valóban nem tudja, miért ég ily misztikusan csekély lánggal, szinte neveltségeknek tetszenek neki azok a falra aggatott furcsa képek, apró csecsebecsék, melyeknek semmi értékük sincs, de melyek mind-egyike el tudna mondani egy-egy fejezetet a boldogító, bűnös szerelem regényéből.

Kacérul, rendszertelen alakban felaggatott apró legyezők, dróton lengő papír-pillangók fejezik be a faldiszt, melyek oly igényteleneknek látszanak s melyeknek mégis oly gyönyörűen csillognak papírszárnyai a vörhenyes fényben, mintha csak egyenest ennek a kis leánynak meséskönyvéből röpködtek volna oda a falra.

S midőn a négy fal mi látni valót sem mutat, folytatja szemével a kutatást, tekintete odatéved arra a kis rokokó íróasztalra, mely mintha felhőkbe volna burkolva, úgy áll ott a nehéz csipkefüggöny mögött. Az íróasztalon valami furcsa, bizarr művészettel festett falképekben áll a mama arcképe, melyen Clarisse szemei gyönyörködve akadnak meg.

Mégis csak szép asszony a mama. Remekszabású, nehéz brokát ruhájának dekoltagejéből vakító fehérséggel tűnik elő az a gyönyörű test, a nyak, mintha szobrász műfremek lenne, a maga előkelő magas s mégis formás

Mig Pozsonyban a Tek. Karok és Rendek folyton csak tanácskoztak, addig Pesten néhány lelkes ifjú kikiáltotta a szabadságot. Letépték a nemzet kezéről a bilincset, visszadták a népnek az imádott szabadságot, melyért már annyian küzdöttek, annyian ontottak vért, de mit mindaddig visszazerezni nem tudtak. És a lelkes ifjak a szó hatalmával küzdöttek azt vissza!

Látom lelki szemeimmel, mint teszik szabaddá a sajtót, a nemzet mindenét, mint tépik le róla a visszamaradás, a szellemi sötétség s a nemzeti elkorcsosulás rettentő átkát: a cenzurát. Petőfi kimondotta a szót: »nincs cenzor« s azóta születettek a gondolatok, szárnyalhatott az eszme, a szó büszkén, szabadon.

Hallom őket, a mint beszélnek a néphez, szép lelkesítő szavakat, nem előre kigondolt, mesterkelt beszédeket, hanem olyanokat, melyeket a nagyszerű pillanatok szülnék, minők a szívből fakadnak.

Csodálatos varázst gyakoroltak a népre ezek a nemzet örökön felejthetetlen márciusi ifjai. Valóságos önkivületbe ejtették a nemzetet, maguk után vonva azt, mintegy zúgó förtöget, mely minden útjába eső akadályt kész maga előtt elsöpörni. Örült, ujongott a nemzet, tombolt szabadságában, érezte a pillanat nagyszerűségét, tudta, hogy mit nyert e napon, érezte annak nagy horderejét.

Majd e mámort egy rövid korszak követte, dicsőséges harcokkal tele, mik ma már meseszamba mennek. A mythoszok csodás eseményei ujultak meg, midőn egy maroknyi nemzet, hogy megvédje az apai szerzett földet, az ősi jog biztosította szabadságot, szembeállt óriási ellenével küzd és győz, dicsőségtől dicsőségre hág!

Harcosok voltak ezek, kik danelva mentek a halál mezejére, hol a tanulatlan honvédek közül mesehirű hősök, hadvezéreikből félistenek lettek, pedig csak egy jelszavuk volt: »Előre«, csak egy jelszó állott a harci lobogókon: »Éljen a haza!»

Eztán elestek a hősi küzdelemben, vérrel pecsételve meg a: »szabadság, testvériség és egyenlőség szent ígeit«. (—af.)

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére kéri a kiadóhivatal.

voltában méltó folytatása annak a klasszikus metszetű arcnak, mely fölé dus hajkorona fűrt, tei vonnak keretet. Csupán a kép szemeiben azokban a csillogó, mély tűzű szemekben ég valami vágyakozó tekintet, mely kacérrá, ledérré teszi az egész arcot.

S Clarisse büszkeséggel nézi azt az arcképet, szeretettel részletezi minden vonását s végre is arra a következtetésre jut, hogy az ő mamája, ki e pillanatban Páris egyik legelőkelőbb báltermében mulat, mégis csak szép, nagyon szép asszony . . .

Nem is csoda, ha annyian udvarolnak a mamának. körülrajongják s annyira elfoglalják, hogy csak nagyon ritkán ér rá a kis Clarisse-szal foglalkozni.

Képzeteiben egymás után maga elé varázsolja a mama udvarlót s amint végigvonnak előtte az előkelő örökké illatos gavalérok, eszébe jut Gaszton bácsi is . . . s itt egy pillanatra megáll gondolatmenete . . . Önkéntelenül is mosolyra húzódik a szája . . . De hogy is ne, mikor Gaszton bácsi olyan komikus ember.

Egy napra emlékszik, midőn ő már járt annak a szobának a küszöbén, melyben most a puha kereveten hevert . . .

Magára hagyták úgy, mint most, de akkor itthon volt a mama is. Hiába kereste a mamát, míg végre ebbe a szagos szobába nyitott be . . . s akkor . . . (mest is kacagnia kell, ha rágondol) valami nagyon furcsát látott.

A mama, mint egy szép szobor, büszkén,

Napirend 1900. március 15-én.

Naptár: csütörtök, márc. 15. — Róm. kath.: Longin. — Prot.: Longin. — Görög-kel.: (márc. 2.) Hezich — Zsidó: Purim 14. — Nap két 6 óra 15 perckor; nyugszik 6 óra 4 perckor. — Hold két 4 óra 55 perckor délután; nyugszik 5 óra 26 perckor reggel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös, szeles idő, helyenkint csapadék várható

Jogászok március tizenötödiki ünnepélye a Vigadóban 6 órakor.

Társasvacsorák március tizenötödike megünneplései a »Hétfédelem«-ben, a »Korona«-ban, a »Petőfi« vendéglőben.

A petőfi-kör márciusi ünnepélye a Scholz-féle vendéglőben.

Színház: »Dobó Katica«, színmű.

— (A pécsi Kath. Kör) legközelebbi felolvasó-estélye nem szombaton, hanem *vasárnap lesz*, még pedig az eddigi szokástól eltérőleg, nem délután, hanem *esti 8 órakor*. Kezdetben úgy volt, hogy a missiók vasárnap kezdődnek, azért tette át a rendezőség a felolvasó estélyt szombatra; most azonban úgy alakultak a körülmények, hogy a missiókat az összes templomokban már szombaton d. u. 5 órakor kezdik meg, épen abban az érásban, melyben az estélynek kezdődnie kellett volna. Hogy tehát összeütközés ne legyen s a közönség a missziókon is részt vehessen, a felolvasáson is jelen lehessen, jónak látta a rendezőség, az ünnepély idejét *vasárnapra* tenni vissza; mivel pedig minden nap délutánján 5 és 6 óra között lesznek misszió-ajtatosságok, a felolvasó-estély kezdete nem félhatkor, hanem *este 8 órakor* lesz. A programot legközelebb hozzuk.

— (Zeinkó István mellszobra.)

Elejétől kezdve azt a meggyőződésünket hirdettük, hogy a páratlan tiszteletben álló, ma már — igaz lelki fájdalomunkra — csak boldog emlékü főpaprak nevét szoborban kell megörökíteni, ha illő és méltó formában akarunk kifejezést annak a rajongásszerű tiszteletnek, melylyel erényeit csodáltuk; annak a példátlan ragaszkodásnak, melylyel iránta voltunk és vagyunk, ha nemcsak nevét, hanem a mi hányat és elismerésünket is át akarjuk szá-

kiegyenesedve állt a budoár közepén, de arcán vidám, engedékeny mosoly játszadozott s a mama lábainál valami lehetetlen poséban Gaston bácsi térdelt s forrón csókolta a mama kezét.

Clarisse, amint újra elgondolta ezt a jelenetet felkacagott, aztán lassan összezavarodtak a gondolatai, pillái olomsúlylyal nehezédtek szeméire s néhány perc múlva mély álomba merült.

E pillanatban, mintha varázsütésre történt volna, a szobában levő amorettek pajzán mosolylyal csókot dobtak egymásnak, azok a falon függő csecsebecsék vad táncot kezdtek járni a szobában, míg az az arany szárnyu papirlepke, sajtáságos állhatatlansággal röpködött ide-oda.

A budoár minden butorából kiáradó kábitó, bűnös szerelemre ingerlő illat nehézzé tette Clarisse lélegzetét, mely rendetlenül szakadozottá lett, mint valami szerelemre vágyódó ledér asszony lihegése . . . A kis leány fel akart ugrani arról a pamlagról, de minden tagját elzibbasztotta az a csodás felvilági illat.

S mint tovább fekve figyelemmel kísérte az állhatatlan pillangó röpködését, az az arckép is megelevenedett ott a kis rokokó íróasztalon s Clarisse szép mamája, mintha szellő szárnyán menne, odaperdült a szoba közepére s ott állt meg fejedelmi alakja, azzal az engedékeny, olvatag mosolylyal úgy, mint akkor. Azon a nehéz szmirna szőnyegen pedig, melyen most Clarisse ernyedten alálózó, pa-

maztatni az utódokra. S örömmel konstatáljuk, hogy ez az eszme mindjobban terjed; hogy mind inkább szaporodik azoknak az ideálisan gondolkező embereknek a száma, a kik a nagy embernek a dicsőítésére a szürke alapítványt nem tartják elégségesnek. Csak nem régen adtunk hírt arról a 200 koronás adományról, melyet ezen célra juttattak a végrehajtó-bizottsághoz; legújabbán pedig *Pozsgay József* kanonok 50 koronát küldött azon megjegyzéssel, hogy ezen „összegnek jelentékeny felemelését fenntartja azon esetre, ha a *Zsinkó- emlék szobor-műben fog megvalósulni.*” Erős a mi hitünk, hogy nemsokára megvalósul lelkünk szép álma: díszes mellszobor fogja jelezni, hogy mily nagy embere volt Pécsnek *Zsinkó* kanonok; mily önzetlenül tudott lelkesedni az emberszeretet ideáljáért; s hogy meg tudtuk érteni az ő nagyságát, megbecsülni és megtisztelni az ő hervadhatatlan érdemeit.

— **(A közegészségügyi bizottság ülése.)** A közegészségügyi bizottság f. hó 16-án, holnapután, pénteken délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart, hogy többrendbeli folyóügyet intézzen el.

— **(Bulletin a vizről.)** A főmérnöki hivatal a *Tettye* forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 17-én reggel 1515 köbméter.

— **(Belti tűz.)** Ma délből a városházi toronyharang déli harangszavát félbeszakította a tűzjelző kongatás s néhány pillanat múlva trombitálva robbogtak végig a városi és önkéntes tűzoltóság szivattyúi a főutcán. *Fichtl* Ignác pécsi kereskedő *Kossuth* utca 4. szám alatti boltjában támadt a tűz. Délből bezárták az üzletet s ekkor történt, hogy a fűtve levő kályhából egy szikra a kályha előtti fászsákra esett s meggyújtotta a zsákokat. A kitóduló füstre figyelmessé lettek a járókelők, kik aztán telefonon értesítették a tűzoltóságot, mely *Oberhammer* Antal tb. főkapitány, tűzoltó főparancsnok vezetése mellett *mihályi* lábai pihentek meg, ott térdelt *Gaszton* bácsi s forrón szenvedélyesen csókolta a mama kezét.

S a mama most nem maradt oly mozdulatlanul, mint akkor, hanem intett *Gaszton* bácsinak, hogy keljen fel, megsimította az arcát, aztán halk alig hallható sikolylyal dőlt a karjaiba.

Gaszton bácsi, hevült tűzben égő arccal, lázasan, szerelmesszavakat sugott a szép mama fülébe, ki úgy nézett e pillanatban az előtte álló férfire, ahogy még *Clarisse* sohasem látta nézni a mamát. *Gaszton* bácsi egyre közelebb, közelebb hajolt a mama arcához, csókjaival halmozta el a homlokát, arcát, nyakát s aztán . . . aztán egy halk sikolylyal *Clarisse* felébredt . . .

. . . Révetegen álmos szemekkel tekintett körül a vörhenyes félhomályban s csodálkozva nézte, hogy minden mily csendes, nyugodt a budorban, még az az állhatatlanul röpködő pillangó is úgy áll ott a falon, mintha gombostűvel szurták volna oda aranyos, papír szárnyait.

Aztán megint kacagni kezd a kis leány ártatlan lelkének egész üdeségével, mert eszébe jutott a komikus *Gaszton* bácsi, kiről még ma sem tudja, miért térdelt ott olyan furcsa szemeket vetve a szép mama előtt . . .

Majd megtudja, megérti ezt az ártatlan boldog kis *Clarisse*, ha majd ő is arról a bálról tér haza, melyben a szép mama most boldogan, szinte valami jóleső ledérséggel simul a táncsárhoz . . .

rább a helyszínén termelt s bezúzva a boltajtókat, rövid idő alatt eloltotta a tüzet, mely lényegtelen károkat okozott.

— **(Uj törvényszéki bíró.)** *Jankó* János, nagykútai járásbírósi albíró, a kaposvári királyi törvényszékhez bírónak kinevezett.

— **(Mikor a színészt szerozzák.)** Az utolsó napokban nagy volt a druk a bohémek kompániájában, drukoltak *Sebestyén Gézáért*, a kit bizony csak egy csepp hija, hogy el nem vitték katonának. De azért legjobban mégis *Sebestyén Géza* drukolt, mert hiába, csak jobb a deszkákon masirozni, mint a gyakorlótéren execirozni és inkább írja fel a késésért a színészemert az ügyelő, mint veresse vasra a szakaszvezető. *Sebestyén* barátunk a *Lear* király előadása után vonatra állt és sietett *Dombóvárra*, a hol sor alá állították másnap reggel. Remegett a szegény, mint a nyárfalevél.

— Mit remeg? — kérde tőle a szigorú arcú katonarvos. — Hisz megszokhatta a színpadon, hogy nézik.

Sebestyén elhalóan rebegte:

— Ha a színpadon remegek, akkor az azért történik, mert félek, hogy a közönség nem vesz be, de most az egyszer azért remegek, mert félek, hogy bevesznek.

A szigorú arcú katonarvos ravaszul mosolygott:

— Melyik színtársulatnál színészkedik?

— Tiszaynál Pécsen.

— No, hát menjen vissza Tiszayhoz Pécsre! Untauglich! . . .

— **(Elveszett cégtábla.)** *Deutsch* Adolf *Majláth*-téri lakos, szabómester bejelentette ma a rendőrségnél, hogy szabóüzletének cégtáblája elveszett. Nem hiszi hogy az éjszakai nagy szél verte volna le a cégtáblát, melyet azután valaki elvitt, hanem azt tartja, hogy tolvajnak kellett ellopnia a cégtáblát. A rendőrségnél megindították a nyomozást az elveszett cégtábla után.

— **(Betörés.)** *Weisz* Frigyes, felső-nánai lakos lakásába a minap az ablakon át betörték. A betörést a helyi viszonyokkal ismerős egyén követhette el, a ki egyenesen a nyitvalevő szekrénynek ment s annak fiókjából az ott levő pénzt, mintegy husz forintot, elemelvén, az ablakon kimászott és eltűnt. Hogy ki volt, még eddig nem tudják.

— **(Misszió a Ferencrendiek-nél.)** A pécsi Ferencrendiek templomában f. hó 17-én kezdődik és f. hó 26-ig tart a szent misszió. Szombaton f. hó 17-én este 6 órakor érkeznek a missziót tartó dominikanus atyák a templomba s tartatik az első szentbeszéd. És napokint félnyolckor s délután 5 órakor kezdődnek az ájtatosságok. Két vasárnap, f. hó 18-án és 25-én féltíz órakor a művelt közönség számára tartatik beszéd, ugynevezett „conferencia.” Folyó hó 26-án reggel 8 órakor lesz a missziót befejező bucsu-ünnep.

— **(Tisztviselők a fegyvergyakorlaton.)** Sokszor volt már arról szó, hogy a megyei és városi hatósági tisztviselők azon a címen, hogy hivatalokban nélkülözhetetlenek s hogy hamarosan nem lehet őket helyettesíteni, fel kell menteni a fegyvergyakorlatok alól. Most a belügyminiszter értesítette a törvényhatóságokat, hogy a jövőben ilyen kifogásokat nem

fogad el s ezen a címen senkit sem ment fel a fegyvergyakorlatok kötelezettsége alól. Egyben megküldi azon tisztviselők névsorát, akiket augusztus hóban fegyvergyakorlatra behívának, hogy a törvényhatóságok előre gondoskodhassanak azok helyetteseiről.

— **(A női énekhar hódítása.)** Az a nagy siker, melyet a női énekhar s ennek kitűnő tagja, *Károlyi* Sándorné úrhölgy a pécsi katolikus kör vasárnapi estélyén elértek, arra indította a „Pécsi Zenekedvelők Egyesületét”, hogy a *Stehle*-féle „*Vineta*” megismertetésére kérje fel az előadókat, akik közreműködésüket meg is ígérték s így a zenekedvelők programja egy gyönyörű számmal gazdagabb lesz. Ez a szerzemény valódi zenei gyöngy, alt solo, négyes hangú női énekhar kíséretével, mely pianissimojával *Hoff* Rihárd új karmester betanítása mellett az énekművészet magaslatán áll, *Károlyi* Sándorné úrhölgy brillans hangja pedig olyan teljében érvényesül, mintha csak annak számára volna teremtve. A hangverseny március 16-án este 8 órakor lesz a Vigadó nagytermében.

— **(Tűz.)** Hosszuhelény határában a napokban egyik odaváló gazda házikója kigyuladt, de szerencsére sikerült a hazbelieknek még idejekorán eloltani a tüzet, úgy hogy a háztetőnek csupán egy csekély része égett le. Hogy a tüzet mi okozta, azt eddig még nem tudni.

— **(Március Idusa.)** A sajtószabadság kivívásának évfordulóját, március Idusát a helybeli jogászok hazafias ünnepély rendezésével ülik meg, mely március 15-en délután fél hat órakor kezdődik a Vigadóban. Az ünnepély műsora a következő: „*Talpra magyar!*”, szavalja *Végh* József joghallgató. „*Ünnepi beszéd*”, tartja *Liebbard* József joghallgató. „*Március tizenötödikéna*”, Ábrányitól, szavalja *Járányi* János joghallgató. Chopin a) *Nocturne*, VIII. op. 27. — b) *Ballade*, II. op. 38. zongorán előadja *Buday* Dezső joghallgató. „*Március tizenöt*”, írta és felolvassa *Jeszenszky* Mihály joghallgató. „*Március Idusán*”, Dömötör Györgytől, szavalja *Rihmer* Oszkár joghallgató s végül a *Szózat*, éneklie a Női Dalárdával a Pécsi Dalárda.

— **(Uj alügyész.)** *Boross* Dezső dr., mohácsi járásbírósi albíró, a kassai királyi ügyészséghez alügyészsébe kineveztetett.

— **(Veszedelemes ház.)** Ma délután két órakor az alsóbalokány utca 18-ik számú ház lakói nagy riadalom közben kezdtek a lakásukból kifelé hurcolkodni. A ház falai ugyanis már napok óta meg voltak repedezve s ma az alapzata és a padló is repedezett. A rendőrségnek is tudomására jutott a dolog s helyszíni szemle útján meg is állapították, hogy a házban lakni veszedelmes s míg jókarba nem helyezik, a lakóknak ki kell hurcolkodni. A ház alatt boltozatlan pince van, ez okozta a veszedelmet.

— **(Kinevezések.)** A m. kir. pénzügyminiszter *Vilcsék* József nagylétai és *Banovszky* Gyula barcsi dohánybevaltó hivatali kezelőket VIII. fizetési osztálybeli dohánybevaltó hivatali kezelőkké nevezte ki.

— **(Eljegyzés.)** *Lázár* Izsó Keszthelyről eljegyezte *Kohn* Miksa kaposvári kereskedő leányát, *Rózát*.

— **(Apad a Duna.)** A Duna folyam, mely tegnapelőtt a felsővidéki olvadások folytán Mohácsnál negyven centiméternyit áradt,

tegnap óta apadt, úgy, hogy ma reggelre már ismét elérte a rendes vizállást. A legújabb vizrajzi jelentések szerint napokig tartó általános stagnálás várható.

— **(Hűtlen cseléd.)** Kerekes Vass Imre hercegszöllősi lakos a napokban panaszt emelt az előjárásnál, hogy míg ő távol járt házából, valaki a szobájában levő szekrényből husz koronát ellopott. Miután Takács Julia cselédleányon kívül más nem volt a háznál kérdőre vonták a cselédet, ki eleinte tagadta, hogy tudna a lopásról, miután azonban egyik szoknyája zsebében megtalálták a pénzt, tagadása hasztalan volt. A cselédleány azzal védekezett, hogy az a husz korona, a mit lopott, szolgálati bér fejében már amúgy is járt volna neki, mindazonáltal azonban mégis feljelentették a bíróságnál ama önkény miatt, melylyel önmaga fizette ki magának bérét.

— **(Kitörte a lábát.)** Végzetes baleset érte a napokban Horth Imre tizennyolc éves szabolcsi bányamunkást. Amint kora reggel a bányába indult, egy az utcán álló taligában megbotlott s oly szerencsétlenül esett el, hogy bal lábát eltörte. A szerencsétlenül járt fiatal embert azonnal gyógykezelés alá vették.

— **(Már megint veszett kutya.)** Dencsházán a napokban egy kóbor kutya megmarta az öt üldöző Patkó Ferenc uradalmi kanaszt. Miután a kutya elmenekült s így nem tudni veszett volt-e vagy sem, nyomban intézkedtek a legénynek Budapestre szállítása iránt. A megmarta Patkó Ferencet tegnap helyezték el a Pasteur-féle intézetben.

— **(Halálozás.)** Özv. Zserdényi Gáborné szül. Tóth Erzsébet ma reggel 82 éves korában meghalt; temetése holnap f. hó 15-én délután fél 4 órakor lesz a Klimó-u. 6. sz. alatti gyászházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 16-án délelőtt 10 órakor tartják a szent ferencrendiek plebánia templomában.

— **(Részeg ember garázdálkodása.)** Lakatos József, zsemenyepusztai lakos arról híres a maga falujában, hogy nem veti meg az italt s borközi állapotában már nem egyszer követett el olyan hibákat, melyekkel magára vonta a hatóság figyelmét. A napokban Lakatos megint berugott, s ebben az állapotában vonult végig a falu házi között, míg végre beleunva a sok énekelés, meg orditozásba, azzal fejezte be a mulatságot, hogy Markos János odavaló lakos házának ablakait beverte, aztán mint aki jól végezte dolgát — odább állt. A garázda legénnyel majd a hatóság számol az éjjeli csendháborítás miatt.

— **(Gazdátlan ló.)** Német-Ürögh község határában a napokban egy gazdátlanul legelésző lovat találtak, mely azóta a községnél várja, hogy jogos tulajdonosa átvegye. A bitangságba került lovat járlat levéllel való igazolás mellett elviheti a gazdája.

— **(Magyar ipar pártolása.)** A belügyminiszter a magyar ipar pártolása érdekében körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, a mely szerint a kereskedelemügyi miniszterhez számos panasz érkezett, hogy egyes törvényhatóságok irodai szükségleteiket a hazai cégek mellőzésével külföldi cégeknél rendelik meg. A körrendelet meghagyja a törvényhatóságoknak, hogy a jövőben szükség-

leteiket hazai cégeknél szerezzék be és ezzel is támogassák a hazai ipart.

— **(Körözött katonaszökevény.)** Kolumbár József volt pécsi lakos hadköteles, már a múlt évben tartozott volna a mérték alá állni, de jobbnak látta ő is, mint már oly sokan, a katonasökevény gyönyöreit elől kerekelt oldani. Most katonaszökevénynek nyilvánították és mint ilyen köröztetik. A fiu szüleinek nyilatkozata szerint még tavaly Szlavóniába ment munkát keresni, de most már ők sem tudják, hol tartózkodik, mert távozása óta nem hallottak hírt felőle.

— **(Pályázat a tengerészeti akadémiában.)** A m. kir. honvédelmi miniszter az 1901-ik tanévre a fiumei tengerészeti akadémiában megüresedett ingyenes alapítványi helyre pályázatot hirdet. Tormay Károly alispán ma tette közhírré a pályázatot, mely szerint az iskolai előképzettséget, előéletet és testi épiséget igazoló bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvények három hét alatt adandók be az alispáni hivatalhoz. A testi épiséget igazoló orvosi bizonyítványt tényleges állományú katona orvos által kell kiállíttatni.

— **(A Spitzer-kenőcs.)** Néhány nappal ezelőtt már megirtuk, hogy a Spitzer-kenőcs forgalomba hozását s árusítását a belügyminiszter megtiltotta, még pedig azért, mert a kenőcsben mérges anyagok vannak. A hír akkoriban nagy feltűnést keltett, különösen a női körökben, mert hát a Spitzer-kenőcsöt széltében-hosszában használták, abban a balga reményben, hogy a női arcot bájosná, széppé teszi. A miniszteri rendelet megjelenése után a naiv lelkek azt hitték, hogy a mérges kenőcs egyszer s mindenkorra véget ért s hogy immár senkinek sem lesz ártalmára. Pedig hát nem úgy van. A gyárosok ugyanis, akiknek a kenőcsből igen nagy hasznuk volt, minden módot elkövetnek arra, hogy kenőcsükkel a női szépséget tovább is tönkretelhessék. Először is az ipartestület útján arra tesznek lépéseket, hogy a minisztert a rendelet visszavonására bírják. Abbeli reményük azonban, hogy káros kenőcsüket szabadon árulhassák, úgy látszik, nem valami erős s így más fogáshoz nyulnak. Ügyfeleiket, a gyógyszerészeket, már is értesítették, hogy a régi jónevű, de újabban mérgesnek talált s a betiltott kenőcsüket észéki és vukovári kenőcs név alatt adják forgalomba. Hogy a szlavonai gyárosok e fogását megemlítjük, az nem azért történik, hogy a megretutolni s idő előtt megöregedni akaró nők figyelmét a névcsereire fölhívjuk, hanem azért, hogy arról a hatóság tudomást szerezzon s a maga intézkedését megtegye. Elvégre is sült bolondság volna az, hogy azt a kártékony kenőcsöt, amelyet Spitzer-kenőcs néven kitiltanak, észéki vagy vukovári kenőcs név alatt árusítani engedjék.

— **(Siklós ünnep.)** A »Siklósi Iparos Olvasó Kör« és az »Iparos Ifjúság Önképző Egylet« 1848. március 15-nek emlékére f. hó 18-án azaz vasárnap, ujonnan épült helyiségének nagytermében ünnepélyt rendeznek. Sorrend. 1. Hymnus. Énekli a dalárda. 2. Emlékbeszéd. Tartja Rédei Károly polg. isk. igazgató. 3. Szabadság! Egyenlőség! Testvériség! Szavalja Böbl Nándor. 4. Nemzeti dal. énekli a dalárda 5. »1848. március 15.« Szavalja Rézl Gusztáv. 6. »Szózat a magyar

nemzethez« Szavalja Czvenics Ferenc. 7. »A szabadság.« szavalja Böbl János. 8. Hazám. Énekli a dalárda. 9. Záróbeszéd. Tartja Schmidt Vilmos néptanító. 10. Szózat. Énekli a dalárda. — Március 15-ét a »Siklósai Polgári Dalárda és Olvasó Kör« is méltóképen megünnepli a Pelikán nagyvendéglő tánctermeben, még pedig táncsal egybekötve. Belépti-díj személyenként 60 fillér.

— **(A siklós állatvásárok.)** Siklós nagyközség képviselőtestülete elhatározta, hogy ott tartatni szokott országos állatvásárok alkalmával a kirakodást vidéki iparosoknak és kereskedőknek nem engedi meg. Így tehát tilos lesz ezután a siklós országos állatvásárookra idegen iparosnak vagy kereskedőnek vásárcikkkel megjeleni.

— **(Felesége után a halálba.)** A tegnap délután öngyilkossá lett Varga József haláláról a gyászoló család ma a következő gyászjelentést adta ki: „Alulírottak a saját, valamint az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik a szeretett jó édes apa, testvér, sógor, illetve rokon Varga József, életének 65-ik évében, f. hó 13-án történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme f. hó 15-én, d. u. fél 5 órakor fog a budai külvárosi közsirkertben levő halottas házban heszenteletni és ugyanott örök nyugalomra helyeztetni. Pécsen, 1900. évi március hó 13-án. Áldás és béke lebegjen felejtetetlen emléke felett! Varga Jenő fia. Varga Alajos, Varga Anna özv. Ruvald Ferencné testvérei. Varga Alajosné szül. Huber Nelli, Bertalan Anna férj. Kalamár Jánosné, Bertalan Aranka férj. Molnár Béláné, Bertalan Erzsébet férj. Szvoboda Jakabné sógornői.“

— **(Missio Bozsokon.)** Bozsokon az ottani katolikus hívek nagy öröme missio volt a napokban, melyet páter Flodung és páter Kulcsár tartottak. A missiot teljesítő atyák nagyhatású és magasztos szentbeszédeit napról-napra óriási tömeg hallgatta végig a bozsoki templomban, hol a szentbeszéd alatt nem volt egyetlen ember sem, ki meg ne tért volna Istenéhez. A szentbeszéd után a missio lelkészek a fekvő betegek gyóntatását teljesítették, kik mindannyian bizva az Úr kegyelmében, megnyugodva aldoztak meg. A missio lelkészek üdvös működése Götl Ádám bozsoki plebános érdeme, ki meg tudta nyerni e magasztos feladat teljesítésére községének a Flodung és Kulcsár atyákat. A két missio lelkész Bozsokról Somberekre utazott.

— **(Furcsa tévedés.)** Jónás Vince m.-peterdi lakos a napokban furcsa tévedés áldozata lett. Akként történt a dolog, hogy Jónás Vince a legnagyobb csendben iszogatót a falu korcsmájában s midőn aztán hazafelé igyekezett, valaki egy farkosbottal úgy fejbe ütötte, hogy eszméletét veszítette. Mire magához tért, természetesen már senkit sem látott. Miután Jónásnak — ki igen békés természetű ember — sohasem volt senkivel semmi baja, valószínű, hogy tévedésből másnak nézte őt a merénylő, kit különben most nyomoznak.

— **(Kivándorlás Kanadába.)** Csak nem régiben intették a lapok a lakosságot, hogy évakodjanak azoktól a lelketlen ügynököktől, akik arra csábítják őket, hogy vándoroljanak ki Kanadába, ahol nagy földbirtokot kapnak ingyen. A földbirtok termé-

ketlen, kopár és a telepesek csakhamar nyomorba jutnak. A figyelmeztetésnek azonban kevés hatása van. Dunaföldvárról tegnap hét földműves család indult az újvilágba. Pénzzé tették minden vagyonukat, eladták házukat, földjüket és azután feleségestül, gyermekestül elhagyták szülőföldjüket s elindultak — Kanadába.

— (Megjutalmazott kis szőlőbirtokosok.) A tolnamegyei gazdasági-egyesület jutalmakat osztott ki a szegzárdi kis szőlőbirtokosok között, hogy ez által kedvet nyujtsen nekik a kipusztult szőlők újra telepítésére 100 koronát kapott Péter Bence Pál, 50 koronát Mehr István, 25—25 koronát pedig Takler Jánks, Sipos József és Tóth Ferencné.

— (Megerszurt ember.) Fadl Antal mucsii lakos, a korcsmában iszogatót, mikor odaült mellé egy idegen, ismeretlen ember és szóba elegyedett vele. Fadlnak nem igen tetszett az idegen észjárása és szocialistaizű szóbeszéde s ezért rendreutasította. A rendreutasításból verekedés lett, mire az idegen kést rántott elő s balkarján megszurván Fadl Antalt, megugrott. A megszurt ember feljelentésére keresik a késelő ismeretlent.

— (Agyonnyomta a henger.) Borzalmas szerencsétlenség történt tegnap Gyula pusztán. Dakos Ferenc belvárdi lakos ott levő földjén szántott s magával vitte segítségül Dakos József nevű tizenégyéves fiát. Szántás után meghengerelte a földet s ekkor történt a szerencsétlenség. A henger elé fogott

négy ökröt a fiatal Dakos József hajtotta, mi közben oly szerencsétlenül bukott le a henger bakjáról, hogy az ökrök lábai alá került s még mielőtt onnan kiszabadulhatott, a néhány métermázsa súlyú vashenger rágördült s a felismerhetetlenségig összeroncsolta a szerencsétlen fiút. Az esetről jelentést tettek a kir. ügyészségnek, mely a vizsgálat megejtése iránt már intézkedett.

— (Kiszérteties szerelmi tragédia.) A spiritiszták és neuropathák megint bő anyagot találnak tanulmányaikhoz és problémáikhoz abban a megrázó drámában, mely nemrégiben játszódott le Neuillyben, Páris egy külvárosában. Itt élt csinos falusi házacskaiban D. asszony, Frigyes fiával és hugával, Mártával. A két ifju teremtés között hevesebb érzelem fejlődött, mint a megszokásé, a rokonságé, meg a barátságé és D. asszony szívesen adta beleegyezését tervezett frigyükhöz mihelyest Frigyes elvégzi építészeti tanulmányait. Február közepe tájára volt kitűzve a menyegző, hat héttel előtte azonban tüdőgyulladásba esett a 23 éves ifju és meghalt. Márta vőlegénye betegsége alatt nem mozdult el annak ágya mellől s a gyászbaborult anya a temetés után erővel vitte el a gyászszobából Párisba egy rokonához. A leánya a vigasztaló környezet előtt mindig csak azt ismételte:

— A vőlegényem halála előtt megígérte, hogy nem hagy ideleln egyedül a földön. Néhány perccel azelőtt, hogy kilehelte lelkét, így szólott hozzám: »Ne sirj, szerelmesem! Azért mi egymásé leszünk. Egy hónap múlva érte

jövök. Ugyanabban az órában várj reám szobádban, a melyben utolsót lehelek. Magammal viszek, egymáséi leszünk.«

D. asszony előtt eltitkolták ezt a különös beszédet és Márta néhány nap előtt látszólag nyugodva tért vissza nénjéhez Neuillybe. Ma egy hete épen egy hónapja volt annak, hogy Frigyes — esti 11 órakor — meghalt. Márta feltűnően bánatos volt aznap, reggeli után szobájába tért és egész nap ott maradt. Tizenegy óra tájban, mielőtt D. asszony lefeküdt volna, benézett hugához, hogy utána nézzen, mint érzi magát. Alig nyitja ki az ajtót, megrettenve áll meg: Márta ott ült a szoba közepén egy karosszékben, nem gyászruhájában, hanem abban, a mely eljegyzésekor volt rajta, Frigyes jegygyűrűje az ujján és mereven néz az ingaórára, a mely 11 előtt 5 percet mutat. D. asszonyt nem is vette észre. Ez közelebb lépett a hugához, mikor egy váratlan szélroham föltépi az ablakot és eloltja a lámpát, a mi az asztalon állott. Márta még mindig mozdulatlan maradt, D. asszony szeliden vállára teszi kezét. Márta ekkor borzalmas rémkiáltással előre bukik, arca a földre és nem mozdul többé. — Az orvos már csak a halált tudta konstalálni.

— (Társasvacsorák.) Március tizenötödikének megünneplésére holnap este a »Hétfejedelem«-ben tartja évente szokásos társasvacsoráját a budaikülvárosi polgárság. Az estélyen a »Polgári daloskör« hazafias énekeket fog előadni. Társas vacsorák lesznek még holnap a »Koroná«-ban, hol a szigetikülvárosi

a helyzetben vagyok, hogy ígéretemet beválthatom, elmondom Önnek azt a históriát.

Sokáig kellett várnom, míg a főhadnagy történetét megtudhattam. Két hét is eltelt, míg végre találkozhattam Fricivel.

— Szervusz Kamerad! — kiáltotta felém vidáman, midőn az utcán találkoztam vele. Ugye már türelmetlen voltál a történet miatt, mi? Persze ilyenek vagytok ti tenta-nyalók. Az ember szinte véletlenül, vagy ha szándékosan is, megpendíti bennük az érdeklődés hurját s ettől rezgésbe jön minden. Az idealizmus, a fantázia, a tehetség s mit tudom én, hogy hívjátok ti mindezeket a képzel s hiábavaló érzéseket. Szóval megszólal bennetek minden húr, attól a gyöngéd érintéstől. Olyanok vagytok, mint valami rosszul húrolt nagybögő. Fogadni mernék, hogy talán már ígértél is olvasóidnak valami regényes novellát, melynek eszméjét megint én fogom beléd oltani.

— Elvesztenéd a fogadást — szóltam nevetve — mert én mit sem ígértem olvasóimnak; annyi azonban bizonyos, hogy szörnyen kíváncsi

végig haladt a termem? A kíséző egy magas, elegánsan karcsú alak, kinek izmos termete még a bő fekete köpeny alatt is előnyösen rajzolódott ki s kinek bársony álarca alól kackiás barna bajusz kunkorodott. Ez a kíséző volt okozója annak a fel-felhangzó gerlebúgásszerű kacagásnak!

Midőn a keringő utolsó akkordjainak elhangzása után »helyre« veztem nagyságos asszonyomat, annak a gerle kacagású pillangónak deli kísézője az illatos dominok árjában mellém furakodott s halk hangon a fülembe súgta:

— Néhány perc múlva jőjj a férfi öltözőbe. Fontos közleni valóm van! S ezzel eltűnt.

Egy pillanatra gondolkodóba ejtettek a domino rejtélyes szavai. Mi volt ez? Farsangi tréfa? Kaland? De végre is erőt vett rajtam a különös és misztikus iránti hajlamom s elhatároztam, hogy követni fogom a rejtélyes idegen meghívását.

Néhány perc múlva már a kijelölt férfi öltözőben voltam s képzelheti nagyságos asszonyom meglepetésemet, midőn az én philosoph szerelmi professorom, Dorner Frici főhadnagygyal találtam magamat szemben, ki levette vállairól bő spanyol köpenyét, aransujtásos atillája fényével tündökölt felém.

tegnap óta apadt, úgy, hogy ma reggelre már ismét elérte a rendes vizállást. A legújabb vizrajzi jelentések szerint napokig tartó általános stagnálás várható.

— **(Hűtlen cseléd.)** Kerekes Vass Imre hercegszöllősi lakos a napokban panaszt emelt az előjárásánál, hogy míg ő távol járt házából, valaki a szobájában levő szekrényből husz koronát ellopott. Miután Takács Julia cselédleányon kívül más nem volt a háznál kérdőre vonták a cselédet, ki eleinte tagadta, hogy tudna a lopásról, miután azonban egyik szoknyája zsebében megtalálták a pénzt, tagadása hasztalan volt. A cselédleány azzal védekezett, hogy az a husz korona, a mit lopott, szolgálati bér fejében már amúgy is járt volna neki, mindazonáltal azonban mégis feljelentették a bíróságnál ama önkény miatt, melylyel önmaga fizette ki magának bérét.

— **(Kitörte a lábát.)** Végzetes baleset érte a napokban Horth Imre tizennyolc éves szabolcsi bányamunkást. Amint kora reggel a bányába indult, egy az utcán álló taligában megbotlott s ely szerencsétlenül esett el, hogy bal lábát eltörte. A szerencsétlenül járt fiatal embert azonnal gyógykezelés alá vették.

— **(Már megint vészett kutya.)** Dencsházán a napokban egy kóbor kutya megmarta az öt üldöző Patkó Ferenc uradalmi kanaszt. Miután a kutya elmenekült s így nem tudni vészett volt-e vagy sem, nyomban intézkedtek a legénynek Budapestre szállítása iránt. A megmarta Patkó Ferencet tegnap helyezték el a Pasteur-féle intézetben.

— **(Halálozás.)** Özv. Zserdényi Gáborné szül. Tóth Erzsébet ma reggel 82 éves korában meghalt; temetése holnap f. hó 15-én délután fél 4 órakor lesz a Klimó-u. 6. sz. alatti gyászházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 16-án délelőtt 10 órakor tartják a szent ferencrendiek plebánia templomában.

— **(Részeg ember garázdalkodása.)** Lakatos József, zsemenyepusztai lakos arról híres a maga falujában, hogy nem veti meg az italt s borközi állapotában már nem egyszer követett el olyan hibákat, melyekkel magára vonta a hatóság figyelmét. A napokban Lakatos megint berugott, s ebben az állapotában vonult végig a falu házi között, míg végre beleunva a sok énekelés, megorditozásba, azzal fejezte be a mulatságot, hogy Markos János odavaló lakos házának ablakait beverte, aztán mint aki jól végezte dolgát — odább állt. A garázda legénnyel majd a hatóság számol az éjjeli csendháborítás miatt.

— **(Gazdátlan ló.)** Német-Ürögh község határában a napokban egy gazdátlanul legelésző lovat találtak, mely azóta a községnél várja, hogy jogos tulajdonosa átvegye. A bitangságba került lovat járlat levéllel való igazolás mellett elviheti a gazdája.

— **(Magyar ipar pártolása.)** A belügyminiszter a magyar ipar pártolása érdekében körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, a mely szerint a kereskedelemügyi miniszterhez számos panasz érkezett, hogy egyes törvényhatóságok irodai szükségleteiket a hazai cégek mellőzésével külföldi cégeknél rendelik meg. A körrendelet meghagyja a törvényhatóságoknak, hogy a jövőben szükség-

leteiket hazai cégeknél szerezzék be és ezzel is támogassák a hazai ipart.

— **(Körözött katonaszökevény.)** Kolombár József volt pécsi lakos hadköteles, már a múlt évben tartozott volna a mérték alá állni, de jobbnak látta ő is, mint már oly sokan, a katonasélet gyönyöreit elől kerekelt oldani. Most katonaszökevénynek nyilvánították és mint ilyet köröztetik. A fiu szüleinek nyilatkozata szerint még tavaly Szlavóniába ment munkát keresni, de most már ők sem tudják, hol tartózkodik, mert távozása óta nem hallottak hírt felőle.

— **(Pályázata tengerészeti akadémiában.)** A m. kir. honvédelmi miniszter az 1901-ik tanévre a fiumei tengerészeti akadémiában megüresedett ingyenes alapítványi helyre pályázatot hirdet. Tormay Károly alispán ma tette közhírré a pályázatot, mely szerint az iskolai előképzettséget, előéletet és testi épséget igazoló bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvények három hét alatt adandók be az alispáni hivatalhoz. A testi épséget igazoló orvosi bizonyítványt tényleges állományú katona orvos által kell kiállíttatni.

— **(A Spitzer-kenőcs.)** Néhány nappal ezelőtt már megirtuk, hogy a Spitzer-kenőcs forgalomba hozását s árusítását a belügyminiszter megtiltotta, még pedig azért, mert a kenőcsben mérges anyagok vannak. A hír akkoriban nagy feltűnést keltett, különösen a női körökben, mert hát a Spitzer-kenőcsöt szélteben-hosszában használták, abban a balga reményben, hogy a női arcot bájosná, széppé teszi. A miniszteri rendelet megjelenése után a naiv lelkek azt hitték, hogy a mérges kenőcs egyszer s mindenkorra véget ért s hogy immár senkinek sem lesz ártalmára. Pedig hát nem úgy van. A gyárosok ugyanis, akiknek a kenőcsből igen nagy hasznuk volt, minden módot elkövetnek arra, hogy kenőcsükkel a női szépséget tovább is tönkretelhessék. Először is az ipartestület útján arra tesznek lépéseket, hogy a minisztert a rendelet visszavonására bírják. Abbeli reményük azonban, hogy káros kenőcsüket szabadon árulhassák, úgy látszik, nem valami erős s így más fogáshoz nyulnak. Ügyfeleiket, a gyógyszerészeket, már is értesítették, hogy a régi jónévű, de ujabban mérgesnek talált s a betiltott kenőcsüket észéki és vukovári kenőcs név alatt adják forgalomba. Hogy a szlavoniai gyárosok e fogását megemlítjük, az nem azért történik, hogy a megretutolni s idő előtt megöregedni akaró nők figyelmét a névcsereire fölhívjuk, hanem azért, hogy arról a hatóság tudomást szerezzon s a maga intézkedését megtegye. Elvégre is sült bolondság volna az, hogy azt a kártékony kenőcsöt, amelyet Spitzer-kenőcs néven kitiltanak, észéki vagy vukovári kenőcs név alatt árusítani engedjék.

— **(Siklós ünnep.)** A »Siklói Iparos Olvasó Kör« és az »Iparos Ifjúság Önképző Egylet« 1848. március 15-nek emlékére f. hó 18-án azaz vasárnap, ujonnan épült helyiségének nagytermében ünnepélyt rendeznek. Sorrend. 1. Hymnus. Énekli a dalárda. 2. Emlékbeszéd. Tartja Rédei Károly polg. isk. igazgató. 3. Szabadság! Egyenlőség! Testvériség! Szavalja Böbl Nándor. 4. Nemzeti dal. énekli a dalárda 5. »1848. március 15.« Szavalja Rézi Gusztáv. 6. »Szózat a magyar

nemzethez« Szavalja Czvenics Ferenc. 7. »A szabadság.« szavalja Böbl János. 8. Hazám. Énekli a dalárda. 9. Záróbeszéd. Tartja Schmidt Vilmos néptanító. 10. Szózat. Énekli a dalárda. — Március 15-ét a »Siklói Polgári Dalárda és Olvasó Kör« is méltóképen megünnepli a Pelikán nagyvendéglő tánctermében, még pedig tánccal egybekötve. Belépti-díj személyenként 60 fillér.

— **(A siklói állatvásárok.)** Siklós nagyközség képviselőtestülete elhatározta, hogy ott tartatni szokott országos állatvásárok alkalmával a kirakodást vidéki iparosoknak és kereskedőknek nem engedi meg. Így tehát tilos lesz ezután a siklói országos állatvásárookra idegen iparosnak vagy kereskedőnek vásárcikkkel megjelenni.

— **(Felesége után a halálba.)** A tegnap délután öngyilkossá lett Varga József haláláról a gyászoló család ma a következő gyászjelentést adta ki: „Alulírottak a saját, valamint az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik a szeretett jó édes apa, testvér, sógor, illetve rokon Varga József, életének 65-ik évében, f. hó 13-án történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme f. hó 15-én, d. u. fél 5 órakor fog a budai külvárosi közsirkertben levő halottas házban heszenteletni és ugyanott örök nyugalomra helyeztetni. Pécsen, 1900. évi március hó 13-án. Áldás és béke lebegjen felejtethetetlen emléke felett! Varga Jenő fia. Varga Alajos, Varga Anna özv. Ruvald Ferencné testvérei. Varga Alajosné szül. Haber Nelli, Bertalan Anna férj. Kalamár Jánosné, Bertalan Aranka férj. Molnár Béláné, Bertalan Erzsébet férj. Szvoboda Jakabné sógornői.“

— **(Missio Bozsokon.)** Bozsokon az ottani katolikus hívek nagy öröme missio volt a napokban, melyet páter Flodung és páter Kulcsár tartottak. A missiot teljesítő atyák nagyhatású és magasztos szentbeszédeit napról-napra óriási tömeg hallgatta végig a bozsoki templomban, hol a szentbeszéd alatt nem volt egyetlen ember sem, ki meg ne tért volna Istenéhez. A szentbeszéd után a missio lelkészek a fekvő betegek gyóntatását teljesítették, kik mindannyian bizva az Úr kegyelmében, megnyugodva aldoztak meg. A missio lelkészek üdvös működése Götl Ádám bozsoki plebános érdeme, ki meg tudta nyerni e magasztos feladat teljesítésére községének a Flodung és Kulcsár atyákat. A két missio lelkész Bozsokról Somberekre utazott.

— **(Furcsa tévedés.)** Jónás Vince m.-peterdi lakos a napokban furcsa tévedés áldozata lett. Akként történt a dolog, hogy Jónás Vince a legnagyobb csendben iszogatót a falu korcsmájában s midőn aztán hazafelé igyekezett, valaki egy furkósbottal úgy fejbe ütötte, hogy eszméletét veszítette. Mire magához tért, természetesen már senkit sem látott. Miután Jónásnak — ki igen békés természetű ember — sohasem volt senkivel semmi baja, valószínű, hogy tévedésből másnak nézte őt a merénylő, kit különben most nyomoznak.

— **(Kivándorlás Kanadába.)** Csak nem régebben intették a lapok a lakosságot, hogy évakodjanak azoktól a lelketlen ügynököktől, akik arra csábítják őket, hogy vándoroljanak ki Kanadába, ahol nagy földbirtokot kapnak ingyen. A földbirtok termé-

ketlen, kopár és a telepesek csakhamar nyomorba jutnak. A figyelmeztetésnek azonban kevés hatása van. Dunaföldvárról tegnap hét földműves család indult az újvilágba. Pénzzé tették minden vagyonukat, eladták házukat, földjüket és azután feleségestül, gyermekestül elhagyták szülőföldjüket s elindultak — Kanadába.

— (Megjutalmazott kis szőlőbirtokosok.) A tolnamegyei gazdasági-egyesület jutalmakat osztott ki a szegzárdi kis szőlőbirtokosok között, hogy ez által kedvet nyujtsen nekik a kipusztult szőlők újra telepítésére 100 koronát kapott Péter Bence Pál, 50 koronát Mehr István, 25—25 koronát pedig Takler Jánks, Sipos József és Tóth Ferencné.

— (Megersurt ember.) Fadl Antal mucsii lakos, a korcsmában iszogatót, mikor odaült mellé egy idegen, ismeretlen ember és szóba elegyedett vele. Fadlnak nem igen tetszett az idegen észjárása és szocialistaizű szöbeszéde s ezért rendreutasította. A rendreutasításból verekedés lett, mire az idegen kést rántott elő s balkarján megszurván Fadl Antalt, megugrott. A megsurt ember feljelentésére keresik a késelő ismeretlent.

— (Agyonnyomta a henger.) Borzalmas szerencsétlenség történt tegnap Gyula pusztán. Dakos Ferenc belvárdi lakos ott levő földjén szántott s magával vitte segítségül Dakos József nevű tizenégyéves fiát. Szántás után meghengerelte a földet s ekkor történt a szerencsétlenség. A henger elé fogott

négy ökröt a fiatal Dakos József hajlotta, mi közben oly szerencsétlenül bukott le a henger bakjáról, hogy az ökrök lábai alá került s még mielőtt onnan kiszabadulhatott, a néhány métermázsa súlyú vashenger rágördült s a felismerhetetlenségig összeroncsolta a szerencsétlen fiút. Az esetről jelentést tettek a kir. ügyészségnek, mely a vizsgálat megejtése iránt már intézkedett.

— (Kiszérteties szerelmi tragédia.) A spiritiszták és neuropathák megint bő anyagot találnak tanulmányaikhoz és problémáikhoz abban a megrázó drámában, mely nemrégiben játszódott le Neuillyben, Páris egy külvárosában. Itt élt csinos falusi házacskaiban D. asszony, Frigyes fiával és hugával, Mártával. A két ifju teremtés között hevesebb érzelem fejlődött, mint a megszokásé, a rokonságé, meg a barátságé és D. asszony szívesen adta beleegyezését tervezett frigyükhöz mielőbb Frigyes elvégzi építészeti tanulmányait. Február közepe tájára volt kinttüzve a menyegző, hat héttel előtte azonban tüdőgyulladásba esett a 23 éves ifju és meghalt. Márta vőlegénye betegsége alatt nem mozdult el annak ágya mellől s a gyászborult anya a temetés után erővel vitte el a gyásházából Párisba egy rokonához. A leánya a vigasztaló környezet előtt mindig csak azt ismételte:

— A vőlegényem halála előtt megígérte, hogy nem hagy idelelni egyedül a földön. Néhány perccel azelőtt, hogy kilehelte lelkét, így szólott hozzám: »Ne sirj, szerelmesem! Azért mi egymásé leszünk. Egy hónap múlva értek

jövök. Ugyanabban az órában várj reám szobámban, a melyben utolsót lehelek. Magammal viszlek, egymáséi leszünk.«

D. asszony előtt eltitkolták ezt a különös beszédet és Márta néhány nap előtt látszólag nyugodva tért vissza néniéhez Neuillybe. Ma egy hete épen egy hónapja volt annak, hogy Frigyes — esti 11 órakor — meghalt. Márta feltűnően bánatos volt aznap, reggeli után szobájába tért és egész nap ott maradt. Tizenegy óra tájban, mielőtt D. asszony lefeküdt volna, benézett hugához, hogy utána nézzen, mint érzi magát. Alig nyitja ki az ajtót, megrettenve áll meg: Márta ott ült a szoba közepén egy karosszékekben, nem gyászruhájában, hanem abban, a mely eljegyzésekor volt rajta, Frigyes jegygyűrűje az ujján és mereven néz az ingaórára, a mely 11 előtt 5 percet mutat. D. asszonyt nem is vette észre. Ez közelebb lépett a hugához, mikor egy váratlan szélroham föltépi az ablakot és eloltja a lámpát, a mi az asztalon állott. Márta még mindig mozdulatlan maradt, D. asszony szeliden vállára teszi kezét. Márta ekkor borzalmas rémkiáltással előre bukik, arca a földre és nem mozdul többé. — Az orvos már csak a halált tudta konstalálni.

— (Társasvacsorák.) Március tizenötödikének megünneplésére holnap este a »Hétfejedelem«-ben tartja évente szokásos társasvacsoráját a budakülvárosi polgárság. Az estélyen a »Polgári daloskör« hazafias énekeket fog előadni. Társas vacsorák lesznek még holnap a »Koroná«-ban, hol a szigetkülvárosi

a helyzetben vagyok, hogy ígéretemet beválthatom, elmondom Önnek azt a históriát.

Sokáig kellett várnom, míg a főhadnagy történetét megtudhattam. Két hét is eltelt, míg végre találkozhattam Fricivel.

— Szervusz Kamerad! — kiáltotta felém vidáman, midőn az utcán talákoztam vele. Ugye már türelmetlen voltál a történet miatt, mi? Persze ilyenek vagytok ti tenta-nyalók. Az ember szinte véletlenül, vagy ha szándékosan is, megpendíti bennük az érdeklődés hurját s ettől rezgésbe jön minden. Az idealizmus, a fantázia, a tehetség s mit tudom én, hogy hívjátok ti mindezeket a képzelt s hiábavaló érzéseket. Szóval megszólal bennetek minden húr, attól a gyöngéd érintéstől. Olyanok vagytok, mint valami rosszul húrolt nagybögő. Fogadni mernék, hogy talán már ígértél is olvasóidnak valami regényes novellát, melynek eszméjét megint én fogom beléd oltani.

— Elvesztenéd a fogadást — szóltam nevetve — mert én mit sem ígértem olvasóimnak; annyi azonban bizonyos, hogy szörnyen kíváncsi

végig haladt a termen? A kíséző egy magas, elegánsan karcsú alak, kinek izmos termete még a bő fekete köpeny alatt is előnyösen rajzolódott ki s kinek bársony álarca alól kackiás barna bajusz kunkorodott. Ez a kíséző volt okozója annak a fel-felhangzó gerlebugásszerű kacagásnak!

Midőn a keringő utolsó akkordjainak elhangzása után »helyre« vezettem nagyságos asszonyomat, annak a gerle kacagású pillangónak deli kísézője az illatos dominok árjában mellém furakodott s halk hangon a fülembé súgta:

— Néhány perc múlva jöjj a férfi öltözőbe. Fontos közölni valóm van! S ezzel eltűnt.

Egy pillanatra gondolkodóba ejtettek a domino rejtélyes szavai. Mi volt ez? Farsangi tréfa? Kaland? De végre is erőt vett rajtam a különös és misztikus iránti hajlamom s elhatároztam, hogy követni fogom a rejtélyes idegen meghívását.

Néhány perc múlva már a kijelölt férfi öltözőben voltam s képzelheti nagyságos asszonyom meglepetésemet, midőn az én philosoph szerelmi professorom, Dorner Frici főhadnaggyal találtam magamat szemben, ki levette vállairól bő spanyol köpenyét, aransujtásos atillája fényével tündökölt felém.

polgárság ünnepel; a Petőfi-vendéglőben és több kisebb vendéglőben is.

— (A pécsi Petőfi-Kör) március tizenötödikének megünneplésére holnap (csütörtökön) este félnyolc órakor a Scholz-féle vendéglőben ünnepélyt rendez. A hazafias ünnepélyen lesznek szavatok és énekelőadások s a műsor befejezte után tánc következik.

— (Tolvaj asszony.) Ebrlich Henrik győzki lakosnak a házába bejáratos volt egy fiatal menyecske. Egyszer aztán megtörtént, hogy a munkájában a szobában egyedül maradt asszony szó nélkül eltűnt a háztól; de eltűnt ugyanekkor az Erlich szekrényéből vagy kétszázötven forint. És a szoba ablakában egy levél volt, melyben a tolvaj azt ajánlja a károsnak, hogy ne keresse az ellopott pénzt, mert úgy sem találja meg. Erre a tanácsra azonban a meglopott ember nem hallgatott, hanem feljelentette a tolvaj menyecskét a bíróságnál, hol most folytatják ellene a vizsgálatot.

*

— (A pécsi székesegyház órákészítője.) Thurn Emil vizsgázott chronométer műőrás, ékszerész és látszerész üzlete a legjobb bevásárlási források egyike a szakmájába vágó cikkekben. Raktáron tart arany és ezüst zsebórákat, bécsi ingaórákat, minden nemű látszerészeti tárgyakat, szemüvegek, orrszorítókat, hő, lég-súly, szesz- és tejmérőket. Ékszerek, arany és ezüst tárgyak nagy választékban. Régi törött arany és ezüst tárgyakat a legmagasabb áron vásárol, vagy becserél. Vidéki megrendelések postafordultával eszközöltetnek.

Művészet, irodalom.

○ Userni Berta Pécssett. A Vigszinház jeles művésznője a jövő héten kezdi meg három estére terjedő vendégszereplését színházunkban. Cserni Berta egyike volt a vidék legkedveltebb színésznőinek, Szegeden, Debrecenben, Kassán és több évig a kolozsvári nemzeti színháznál valósággal ünnepezték. A vigszinházhoz még csak alig egy éve szerződtek s már is kedveltje a fővárosi közönségnek. Pécssett még nem ismerik s így érdeklődéssel nézünk vendégszereplése elé. Első fellépte hétfőn, a hó 19-én lesz. »Államtitkár« kitérő bohózatban. A második és legérdekesebb fellépte »Figaro házasságában«, Beaumarchais kitérő vígjátékában lesz.

○ Történelmi könyvtár. A Franklin-Társulat kiadásában megjelenő Történelmi Könyvtárból most jelent meg a 89. füzet »Árpád utódai« cím alatt. A könyv a vezérek korát tárgyalja az újabb adatok lelkiismeretes felhasználásával. Rövidre fogott, de érdekes korrajz, melynek keretében a szerző, Gaal Mózes bemutatja őseink portyázásait, hadakozásait, itthon pedig lassú letelepedéseiket, mivelődésüket, s az akkori közállapotokat. Látszik, hogy a szerző haszonnal olvasta a Pauler könyvét, s annak kincseit ügyesen váltja föl közkeletű aprópénzre. A kis művecskét egész sereg illusztráció értelmezi. Ára 80 fillér.

Törvénykezés.

§ Megszüntetett esőd. A pécsi kir. törvényszék a Goldberger Mór ellen elrendelt esődöt a csődtörvény 198. §-a értelmében a felosztás folytán megszüntette.

§ Boszuból. Saját kárán tanul a magyar. Most az egyszer azonban sokác ember okosodik a saját kárán. Történt pedig a dolog akként, hogy Sumanovits Lázó és neje szül. Atymovits Szóka mohácsi lakosok tartoztak özv. Armbrust Jánosné mohácsi lakosnak 700 frt tőke és járulékaival. Tartozni ugyan tartoztak, de fizetni nem akartak; a hitelező kénytelen volt őket beperelni. A kir. törvényszék elrendelte a végrehajtás foganatosítását az adósek ingatlanaira. 1898. január 22-én az asszony ingatlanait el is árverezték s azokat Sumanovits menyé vette meg, meglehetősen csekély értékben, miért is özv. Armbrustné utóajánlatot nyújtott be, minek folytán március 22.-ére újabb árverést tűztek ki az ingatlanokra. Sumanovits boszuból, hogy özv. Armbrustnenak kárt okozzon, az által t. i., hogy az ingatlanok alacsony áron keljenek el, a szállásához tartozó kertből mintegy 46 darab szép gyümölcsfát kiásott s a menyé kertjébe ültette át, továbbá az istálló ajtaját elégette, a disznóól téglá padozatát felszedvén, a téglákból többet eladott s így az árverés tárgyául szolgáló ingatlant értéktelenné tette. Ezért állott ma a törvényszék előtt Sumanovits Lázó és neje. A kir. törvényszék Sumanovitsot család vétsége miatt a 92. §. alkalmazásával hat

— Szervusz Frici! — kiáltottam feléje örömmel, de ő csititólalag intett.

— Csendesen Kamerad! A legmélyebb inkognitóban vagyok itt.

— Talán valami szerelmi kaland?

— Nem. Egy szerelmi kettős utolsó akkordja volt ez a mai. Különben ne is beszéljünk róla. Nem volt érdekes s már vége is van. Tudod olyan história volt ez, mely a nőhódító praxisomban beállott vakációt volt hivatva kitölteni; aféle pihenés, melyhez nem kell sem Ámor philosophiája, sem a donzsuan taktikája. Egyszerű hétköznapi dolog, mint midőn az ingyenc az osztriga és libamáj-pástétom után, valami becsületes »bürger« koszt után áhítozik s tormás virslit rendel valamelyik kurtakorcsmában. No de hát elég volt ennek az ecseteléséből. Azért hivtalak, hogy egy ennél sokkal érdekesebb dolgot mondjak el neked.

— Kérlek. Csupa fül vagyok.

— Hohól Az nem megy olyan gyorsan lieber Freund! Aztán különben is el kell most utaznom. Csak a mai napra szöktem fel a százdától s most már vissza megyek. Ki kísérsz a vasutra?

— Nem bánom, kimegyek. Csak egy percnyi türelmet kérek.

Ezután besiettem a táncterembe s öntől, nagyságos asszonyom, kértem a távozásra engedelmet, mit ön szives volt megadni. S így néhány perc mulva már ott ültem Dorner Frici mellett a robogó kocsiiban, mely bennünket az indóházhoz vitt.

Midőn a vonat már indulóban volt, Dorner főhadnagy még egyszer kezet nyújtott nekem a kocsi ablakából.

— Tehát néhány nap mulva ismét felrándulok s akkor elmondom neked egészen, részleteiben ezt az érdekes történetet, melynek halvány körvonalait most már ismered. Isten veled. Szervusz!

A mozdony fütyült s nemsokára elvesztek szinte rémesen villogó, vérvörös szemei az éj homályában.

Visszasiettem a bálterembe s még jókor érkeztem, hogy nagyságos asszonyomat az után a feledhetetlen, bájos báléj után hazakisérjem. . .

S miután nagyságos asszonyom akkor megígértette velem, hogy Dorner Frici történetét el fogom önnek mondani, ime most, midőn abban

heti fogházra a 20 korona pénzbüntetésre ítélte s kötelezte Armbrustnéval szemben, hogy annak 600 korona kártérítést fizessen. Neje ellen beszüntette az eljárást, mert a pusztításban semmi része sem volt, sőt igyekezett férjét visszatartani. Az ítéletet úgy a kir. ügyész, mint a vádlott megfélembzték.

Tanügy.

—)(A ki sokat kíván, semmit sem kap. A földmívelési miniszter egy leiratában értesítette a közigazgatási bizottságot, hogy hajlandó a községekben gazdasági földmívelés-iskolát felállítani, ha a községek kötelezik magukat husz hold földnek az iskola céljaira átadása iránt. E tárgyban megkérdezték a községek és felhivattak bejelentésére annak, hogy hajlandók-e a feltételt teljesíteni? Azonban egy válasz se érkezett be s így a miniszter — mert sokat kívánt, semmit sem kapott s Baranyában nem lesz állami földmívelés-iskola.

)(Szünetelő iskolák. Salamon József kir. tanfelügyelő a megyei közigazgatási bizottság tegnapi ülésén bejelentette, hogy a múlt héban összesen husz iskolában szünetelt a megye területén a tanítás. E husz iskolában a tanítás szünetelésének oka részint járványos betegség, részint tanítóhiány volt.

)(A siklósi óvoda. Siklós község új óvodájában legközelebb megkezdődik az óvótanító. A megyei közigazgatási bizottsága tegnapi ülésében ugyanis jóváhagyta a betervezett óvónői díjleveleket is, melyek szerint az óvónőnek 700 korona fizetés és lakás; két dajkának 360 korona fizetés, lakás és fűtés kötetik ki.

)(Tanítói fizetés rendezés. Nyomja községben nyugdíjazás folytán megüresedvén a tanítói állás, az iskolaszék most rendezte a tanító fizetését. E rendezést, mely szerint a tanító ezután fizetésének nagyobb részét készpénzben kapja, tegnap a megyei közigazgatási bizottsága is jóváhagyta.

)(A komlói állami iskola. A vallás és közoktatásügyi miniszter, egy ma érkezett leiratában elrendelte a már hónapok előtt tervezett komlói állami bányaiskola megnyitását s oda tanítóul 1000 korona évi fizetés és szabad lakással Köberling Márton volt lacházi tanítót nevezte ki.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a földmívelési budget tárgyalásánál Bauer Antal a javaslat mellett beszélt.

Szinay Gyula beszélt ezután a költségvetés ellen.

Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter védelmezte a buzát, a mely kitűnő. A párisi kiállításán sötétet fog felállítani a magyar liszt számára. Beszédét azzal végezte, hogy ő idegen a felekezeti akcióktól, melyek mezőgazdasági köpenyegbe burkoltatnak; ugyszintén azoktól az üzelmektől, melyek liberális zászló alatt a nép kizsárolását célozzák.

A miniszternek beszédét zajosan megtapsolták és éljenezték a baloldalon.

Rakovszky István interpellált azután a lipthói alispán felfüggesztése dolgában.

Szell Kálmán belügyminiszter röviden válaszolt az interpellációra.

TÁVIRATOK.

— A király személye körüli miniszter. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy esti lap értesülése szerint gróf Széchenyi Manó utóda Batyányi Lajos gróf lesz.

— A transzváli háború. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Washingtonból írják, hogy az Egyesült Államok által folajánlott közbenjárást Anglia udvarián visszautasította.

Londonból írják, hogy Salisbury lord az alsóházban tartott beszédében a boer köztársaságok elnökeinek feltételeit arcátlanágnak mondta.

Joubert tábornok Pretóriába érkezett, hogy a kormánnyal tanácskozzék; hír szerint a békéről.

Strombergből írják, hogy Brabant lord vasárnap Aliwalnerthba érkezett. Heves harc volt. A boerek éjjel a folyón átvonultak.

Párisból jelentik, hogy a délafrikai köztársaságok eddig Franciaországot nem kérték fel közbenjárásra, de a francia kormánynak erősen eltökélt szándéka, hogy nem interveniál, mert ilyen lépés Angliában félreértésre adhatna alkalmat és elmérgesítené a sajtó polemiját.

A londoni reggeli lapok Salisburynak Krüger és Steyn elnökökhöz intézett válaszával általában jól megfontolt államférfiúi válasznak mondják s annak a nézetüknek adnak kifejezést, hogy a boerek balga magatartásukkal csak önmaguknak ártanak.

Az angol királynő április 4-én utazik Írországba.

— Ováció Ugornak. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ugron Gábornak fáklásmenetet terveznek Budapesten. Egy lap tudósítója előtt Ugron erre vonatkozólag tiltakozását fejezte ki és kijelentette, hogy elutazik.

— Crispi nagybeteg. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A római Giornó szerint Crispi influenzában szenved, mely tüdőgyulladásba ment át.

— A tuberkulózis gyógyítása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „Revue de Rewaes“ szerint a tuberkulózis gyógyítása végleg megvan oldva marhahusból kisajtolt szerummal.

— Ugron ügye az összeférhetetlenségi bizottságban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága ma délután tárgyalta Ugron Gábor zabli-ferálási ügyét. Ez az ülés még nem volt érdemleges.

— Megcáfolt végrendelet. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lucenbacher Pál, a főrendiház elhunyt tagjának végrendeletéről elterjedt hírek nem felelnek meg a valóságnak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Árverés!

Hiteles személy közbenjötté mellett elárvereztetek

huszonhárom darab lovat

f. évi márczius hó 23-án délután 3 órakor, Pécsen, a budai külvárosi vásártéren.

Az árverési vevő a vételért azonnal köteles lefizetni.

Pécsen, 1900. márczius 13-án.

Dr. Toldi Béla
ügyvéd.

Meghívó.

Van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy csütörtökön, 1900. márczius 15-én a „Korona“ vendéglőmben, a szabadságharcz 52 éves fordulójára emlékére hazafias ünnepélyt, illetve

társas vacsorát

rendezek táncmulatsággal egybekötve.

Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj nincs. Egy teríték ára 1 korona.

Számos látogatást kér

hazafias üdvözléssel

Sebők Gyula,
vendéglős.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa karót

szállít jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsen, Szigeti ország-ut 33. szám.
Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzfalában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — Aszfalt elszigetelő máz nedves falak szárazzá tételére.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenállók,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.